

Det Danske Brodersamfunds Blad

OFFICIAL PUBLICATION OF THE DANISH BROTHERHOOD IN AMERICA

Iste Aargang

Iste MARTS, 1916

No. 2

De første Aar.

Det er et mangeaarigt Medlem af Brodersamfundet, der fortæller følgende, som paa en træffende Maade viser, hvor nødvendigt det er for enhver ung Dansker at slutte sig til vort Samfund og tilegne sig de Fordele, som vore store Forening tilbyder, og som enhver Mand naarsomhelst kan faa Brug for. Det vil uidentvivelig være af Nytte, om ethvert Medlem vil sørge for at denne sandfærdige Beretning maa blive læst af ihvertfald een ung Mand, som endnu ikke har sluttet sig til D. B. S.

Det er heldigvis ikke os alle det gaar paa samme Maade som den her omtalte unge Mand; men ingen kan vide sig sikker mod Sygdom og deraf følgende Uvirksomhed, og der er uidentvivelig mange Landsmænd, som ikke har fæstet Rod herovre endnu, og som i Tilfælde af Sygdom vilde stilles Ansigt til Ansigt med Modgang og Gjenvordigheder, der kan sætte et Menneske flere Aar tilbage i Kampen for Tilværelsen. Men vi vil lade det omtalte Medlem fortælle:

Det er vel en 15-16 Aar siden, at jeg lærte en ung Dansker at kende og paa Grund af Begivenhedernes Gang blev Aarsag til, at han kom ind i Brodersamfundet, som han da for resten tilhører endnu, og som han er et meget virksomt og entusiastisk Medlem af. Jeg vil kalde ham X. Jeg boede dengang i en af de store amerikanske Byer, hvor der ganske vist var og stadig væk er en hel Del Danske, men hvor det ikke destomindre er meget nemt for en Fremmed at færdes uden at træffe sine Landsmænd, med mindre han opsøger dem og slutter sig til dem.

Jeg havde en god Stilling og en stor Bekendtskabskreds baade mellem Danske og Amerikanere, og jeg satte lidt Stolthed i Bevidstheden om, at der ikke gik noget for sig mellem os Danske der i Byen, som jeg ikke vidste Besked om. „Kender Du den og den?” og „hvor mon han bor?” kom Folk tit og spurgte mig; og jeg kunde som Regel give god Besked.

Saa fik jeg en Dag et Brev fra Danmark. Det var fra en Enke i en af Provinsbyerne derhjemme, hvor jeg stammer fra, og hun forklarede, at hun havde faaet min Adresse gennem nogle Bekendte og nu vilde hun da bede mig gøre hende en stor Tjeneste i et Anliggende, som laa hende tungt paa Hjerte. Det var angaaende hendes eneste Søn, som dengang var omkring en Snes Aar gammel. Han var to Aar i Forvejen rejst til Amerika og havde slaaet sig ned i samme By, som jeg boede i. Han havde ikke haft meget med sig, da han kom herover, thi det var ubemidlede Folk, og Billetten havde slugt det mest af hvad de kunde skrabe sammen, men det syntes at være gaaet ham godt lige fra Begyndelse af, og han skrev flittigt og entusiastisk om det store nye Land. Paa en Gang var Brevene imidlertid hørt op, og nu havde Moderen ikke hørt fra ham i sex Maaneder.

Det var ikke godt at vide hvad der var bleven af Sønnen. Maaske var han rejst bort og fik ikke hendes

Breve til hans sidst opgivne Adresse. Og det kunde jo ogsaa være — hvad hun ikke haabede — at han var død, omkommen paa en eller anden Maade i det fremmede Land. Nu vilde hun blot bede mig gøre hvad jeg kunde for at finde ham, og lade hende vide hvad der var bleven af hendes eneste Søn, samt faa ham til at skrive igjen.

Det var ikke nogen let Opgave, jeg der fik fra denne bekymrede Moder derhjemme, thi skønt jeg forhørte mig vidt og bredt blandt mine danske Venner og Bekendte, saa var der ikke en Sjæl, der kunde huske nogensinde at have truffet en ung Dansker af det Navn. Imidlertid vilde jeg ikke saadan give Sagen op, thi det gjorde mig ondt for Moderen, og saa var jeg desuden nysgjerrig efter at faa opsporet, om det blot skulde være Ligeegyldighed hos Sønnen, eller om virkelig han skulde være gaaet helt til Grunde eller omkommen.

Blandt andet fik jeg hvad jeg mente var en god Ide, idet jeg satte en lille Annonce i Byens største Dagblad under „Help Wanted.” Jeg skrev blot: „Young Dane wanted for all kinds of work. Apply.....”

Jeg skal ikke nægte andet end at Annoncen trak temmelig godt. Der kom i Løbet af de næste tre Dage mindst tyve Ynglinge, som var villige til at udføre alt Slags Arbejde. De fleste var forresten Svenskere. Jeg skrev blot deres Navn af Adresse ned, og spurgte dem, hvor længe de havde været her i Landet. Men da Strømmen holdt op med at komme var jeg paa det rene med, at jeg endnu ikke havde fundet X. Der var ingen iblandt dem, som svarede til hans Navn og øvrige Beskrivelse. Men jeg glemte ikke Sagen.

Af Moderens Brev havde jeg set, at Sønnens sidste Adresse var „General Delivery.” Jeg havde forlængst sendt et Brev til ham under denne Adresse, men det var ikke bleven afhentet. Saa gjorde jeg mig det til en Vane at snakke med forskellige Postbude, naar jeg mødte dem og bad dem huske paa Navnet. Og endelig ad denne Vej fandt jeg et Spor. Et dansk Postbud, som jeg kendte, introducerede mig en Dag paa Posthuset til et andet Postbud, en Irlænder forresten, som mente at kunne huske at han for længe Tid siden havde baaret Breve til en Adresat af det Navn ude paa sin Rute i Udkanten af Byen. Jeg fik Adressen, og en Aftenstund kørte jeg derud.

Det var et stort Hus i Nærheden af en Fabrik, og der boede en tysk Kone, som havde flere Logerende. Jeg spurgte hende om hun kendte den unge Mand.

Jo, hun kendte ham nok.

Om hun kunde sige mig, hvor han var henne nu?

Nej, det kunde hun ikke. Det var tre Maaneder siden han havde boet der.

Konen var noget mut, kunde jeg nok mærke, og det var ikke nemt at faa hende paa Gled, men da jeg forklarede hende, at jeg var en Ven af den unge Mand og ønskede at hjælpe

ham, hvis han trængte til det, saa blev hun mere meddelsom.

Han var kommen til at bo der i Huset for et Aarstid siden. Han havde arbejdet paa Fabrikken, men tjente ikke meget. Han var ellers en pæn ung Mand, og han betalte hende alt til hver Lørdag, forklarede hun. Men saa var han bleven syg, og ha han havde ligget nogle Dage fik de en Doktom til at se paa ham, og han sagde at det var Malaria. Og da han ikke havde stort med Penge, og skulde plejes og der var ingen der havde Tid til at tage sig ordentlig af ham, saa mente Doktoren det var bedst han kom paa Countyets Hospital, hvor det ikke kostede noget.

Hun havde endda været ude at se til ham paa Hospitalet, og han havde det rigtig „nice” — men saa snart han var oven Senge maatte han hjem igen, for der var saa overfyldt derude. Og i Løbet af tre Uger blev han udskreven. Men han var meget svag endnu, og han kunde ikke komme ind paa Fabrikken igjen — de havde ikke Brug for ham. Hans Penge var helt sluppen op, og det var ikke saa nemt for hende at give Kredit, for hun havde kun sit „Boardinghouse” at leve af og alting var dyrt, og hendes Mand — ja, hun vidste ikke hvor han var henne, for hun havde ikke hørt fra ham med Penge eller paa anden Maade i over tre Aar. Men X. gik der omkring en Tid i Huset og hjalp tilhaanden, og hun forlangte ikke ret meger, men han tjente slet ikke noget. Til sidst skyldte han hende 25 Dollars, og saa var han gaaet sin Vej og havde sagt at han vilde komme efter sit Tøj, naar han fik noget Arbejde, og han holdt ikke af at ligge hende til Byrde.

Han havde sagt, at han skulde nok komme og betale hvad han skyldte, fortalte Konen mig, medens hun lo tvivlsomt; men hun havde tabt saa meget den Vej, og det var ikke andet end et Slid fra Morgen til Aften.

Han var en „nice boy, all right,” sagde hun, men det kunde hun ikke betale Grocerymanden med. Og hun havde været ude paa Hospitalet og set til ham, gjentog hun.

Saa gik jeg med den Besked.

Jeg syntes jeg var ligevidt, for hvor var han gaaet hen efter at han forlod sit Logi? Gik han omkring paa Gaderne ved Nattetid uden noget Sted at bo, eller var han kommen bort fra Byen, maaske ud paa en Farm?

Jeg var lige ved at opgive Eftersporingen, da jeg en Dag tilfældigvis var ude i den Kant af Byen, hvor County-Hospitalet laa. Jeg gik indenfor og talte med Over-Sygeplejersken. Saa snart jeg nævnede X., tog hun en Liste og løb Navnene igennem — og der stod han saa mellem Tyfus-Patienterne. Han havde været der i tre Maaneder denne Gang og havde haft et ondartet Tilfælde; men nu var han i Bedring.

Jeg fik ham hurtig i Tale, og han var meget glad ved at træffe nogen, der interesserede sig for ham. Der var ganske vist et Par andre Danske paa Hospitalet, men han havde undset sig ved at forklare for dem hvor ilde han var stillet, og det kunde vel heller ikke have nyttet noget, mente han.

Og nu berettede han, hvor ilde det var gaaet ham, siden han forlod den tyske Værtinde. Han vidste ikke, hvor han skulde gaa hen at faa Arbejde, fordi han følte sig svag efter sin Sygdom og saa saa daarlig ud, at ingen vilde give ham noget at bestille. Og efter at han havde travet omkring et Par Dage og Nætter, tildels uden Føde, fik han Feberen i Kroppen igjen og naaede kun ved en Kraftanstrengelse ud til Hospitalet, hvor det lod til, at man kendte ham og tog ham ind igjen. Overlægen fandt, at han havde Tyfus, som var bleven fremkaldt ved den for tidlige Udskrivning, og han gik nu et langt og alvorligt Sygeleje igennem.

Medens han talte sad jeg og tænkte paa, at der i Grunden er mange Nykommere, som maa gennemgaa en Febersygdom i de første Aaringer herovre; formodentlig paa Grund af Klimaforandringen. Jeg spurgte ham, om han aldrig havde hørt Tale om Det Danske Brodersamfund. Det havde han imidlertid ikke, og han syntes heller aldrig at han havde haft Raad til at høre til saadan en Forening. Men efter at jeg havde faaet at vide, hvor meget han plejede at tjene, og efter at jeg havde forklaret ham, hvor meget det vilde have kostet ham, saa maatte han jo indrømme, at det kunde maaske have ladet sig gjøre, og at han nok havde været delagtigt, om han netop nu i sin uheldige Stilling havde tilhørt en Sygekasse.

Inden jeg gik, fik jeg Over-Sygeplejersken til at love at de vilde beholde ham, til han var fuldkommen rask, selv om han skulde hjælpe til med lettere Arbejde paa Hospitalet som Vederlag for sin Kost. Og inden han kom ud havde jeg opsnuset en Plads for ham paa et Laundry, hvor han ganske vist ikke tjente stort, men hvor Arbejdet var let.

Da Foraaret kom, havde han tjent nok til at betale den tyske Værtinde de 25 Dollars, og han paastod at det var næsten værd \$25 extra at se hendes Ansigt, da hun modtog dette Tegns paa „en ganske uhørt” Ærlighed. Men desuden var han bleven indmeldt i samme D. B. S. Loge, som jeg tilhørte, og han forlod den ikke før han flyttede til en anden Loge. Og saa tog X. ud paa en Farm, thi det var ved Foraarstid, og han mente at han havde bedst af den friske Luft.

Han blev forresten ude paa Landet og er siden bleven Selvejer, Familie-fader og er nu en værdig Ex-President af en lille D. B. S. Loge, som de har startet derude. Der kommer ikke mange Nykommere der til Egnen uden at han faar en Finger i Knap-hullet paa dem og faar en Ansøgning til D. B. S. udfyldt. Og da jeg forleden sagde til ham, at jeg kunde have Lyst til at fortælle vort Samfundsblad om, hvordan det gik til at han kom ind i Brodersamfundet, sagde han: „Ja, fortæl bare. Jer er sikker paa, at der er mange Nykommere den Dag i Dag, som bliver sat føleligt tilbage paa Grund af Sygdom i de første Aaringer herovre. Og en Mand kan tit komme paa den helt forkerte Hylde for hele Livet, hvis han faar et saadant Knæk i Begyndelsen.”

Loge Emner.

Loge Nr. 29 i Seattle, Wash., som nu tæller 475 Medlemmer, vil i dette Foraar gjøre en Kraftanstrengelse for at opnaa mindst de 500 Medlemmer. Logens Aarsregnskab, som udsendes i trykt Form til Medlemmerne først paa Aaret, viser tilfulde, at der er god Fremgang i Logen og livlig Interesse blandt Brødrene. Efter at alle Forpligtelser er opfyldte har Logens Kasse en Beholdning paa lidt over \$2,000, endskønt der er udbetalt \$1,675 som Sygehjælp i Aarets Løb. Desuden er Logen interesseret i sin Bygning, der bestyres gennem et særskilt Fond. Her har Logen i Aarets Løb afbetalt paa Aktier \$1,920 og efter at alle Driftsomkostninger er udræddede er der alligevel en Kassebeholdning i Byggefondet paa \$784.71.

En anden Ting, som Loge Nr. 29 er stolt af og arbejder ihærdigt med, er Arbejdskontoret. Dette ledes af fem Brødre med Fred Nielsen som Bestyrer, og det har ved Avertering sat sig i Forbindelse med Byens større Forretninger og Arbejsgivere, saaledes at der hyppigt indløber Forespørgsler til Kontoret om Arbejdere i forskellige Fag.

„Cimbria“ Loge Nr. 257 i New York har fundet en meget tiltalende Maade at agitere for nye Medlemmer. Der er bleven trykt et net lille Pamflet, som den ihærdige Sekretær, Broder Viggo C. Eberlin, udsender til enhver dansk Mand, som ikke endnu hører til Samfundet, og hvis Adresse indleveres til Logen. Pamflettet giver en kort men tydelig Oversigt over de Fordele, som tilflyder Medlemmer af Logen samt hvormeget det koster at tilhøre den. Ligeledes vedlægges et Kort hvorpaa Modtageren kan anføre sin Alder. Naar dette Kort tilbagesendes til Sekretæren, vil Ansøgeren strax blive underrettet om, hvor stort hans Assessment vil blive for den Sum han ønsker at tegne. „Cimbria“ vil sikkert opnaa gode Resultater gennem denne Methode, som ikke egentlig er kosterbar at sætte i Scene. Den kræver simpelthen Ihærdighed.

Loge Nr. 140 i Chicago har i det sidste Aarstid haft megen Sygdom blandt sine Medlemmer, og agter derfor, ifølge Meddelelse fra Præsidenten, Th. Nielsen, i Maj Maaned at arrangere en Bazar, hvortil der allerede er begyndt at indløbe Gaver. Søstersamfundsløge Nr. 70 har udnævnt en Hjælpekomite, som vil bistaa Loge Nr. 140, og man har her paa et godt Over-skud.

Loge Nr. 67 i Fresno, Cal., har ligeledes i Sinde at anstrenge sig for at forøge Medlemsantallet. Der er udnævnt 40 Medlemmer, som har delt sig i to „Booster Clubs“ med 20 Mand paa hver Side, og nu gælder det om hvilken Side der kan skaffe de fleste Ansøgninger inden Terminens Slutning. Til en Begyndelse har Logen skrevet til Hovedkontoret efter 150 Ansøgninger, og med næste Post kom der allerede 6 Ansøgninger fra Loge Nr. 67. Det er et godt Exempel for andre Loger at følge.

Nr. 191 i St. Louis, Mo., er ogsaa i travl Virksomhed for at skaffe nye Medlemmer, men her bruger man Præmier til de Medlemmer, som indenfor et vist Tidsrum har skaffet de fleste Ansøgninger, og ogsaa denne Plan virker godt.

Som meddelt blev Loge Nr. 195 Tug o'war Hold Champions for Omaha ved et Tournament i Januar Maaned. Et Par Uger efter kom der et „uovervindeligt Hold af Skotter fra Chicago, som paastod at være Amerikas Champions. De skulde ogsaa prøve de stærke Danskere i Omaha, men det tog kun lidt over ti Minutter, før de sex Kæmper fra 195 havde trukket Skotterne tre Fod. Det hele gik saa nemt og hurtigt, at det saa ud som om 195 mageligt kunde have trukket Skotterne hele Vejen tilbage til Chicago, hvis de var bleven ved. Det var saa Meningen, at Danskerne skulde komme til Chicago og give Skotterne Revanche, men til Dato har man ikke hørt noget fra de forhenværende amerikanske Champions, og denne Titel maa jo derfor retmæssigt tilhøre Kaptejn Toldbods danske Hold.

Ved Mødet i Nr. 195 Tirsdag den 15.

Febr. kom Logens Damer tilstede som en Overraskelse og lykønskede det stærke Hold. Der blev serveret Forfriskninger og senere fik man sig en Svingom. Der kom i Aftenens Løb Lykønskninger flere Steder fra, bl. a. fra Loge Nr. 49 i San Francisco.

Ifølge Meddelelse fra et Medlem af Loge Nr. 92 i St. Charles, Ill., fejrede Logen Lørdag den 12te Februar sin 20-aarige Stiftelsesfest under stor Tilslutning. Der var kommen adskillige Medlemmer fra Gardner, Ill., og ligeledes overværedes Festen af Overkasserer Rolf Rasmussen og Claus Jensen fra Chicago. Den sidstnævnte tilhørte tidligere Loge Nr. 92. Paa Festsaftenen talte bl. a. Brødrene Karl Kilian, Rolf Rasmussen, Mads Aalling og Claus Jensen. Komiteen som bestod af Brødrene John Christensen, Emil Jensen og Hans Jensen, Peter Termansen og Anton Jensen, havde ogsaa sørget for at man fik en Svingom efter Bordet, og de gamle danske Toner lød i Salen til Søndag Morgen. Der var imidlertid den Hage ved denne Stiftelsesfest, at den egentlig skulde være holdt om Mandagen den 14de, og man havde valgt Lørdagen fordi det var mere praktisk. Netop som Brødrene fra Chicago vilde til at tage hjem Mandag Middag kom der en Automobil fyldt med Danske fra Dwight, Ill., og de agtede sig alle til Stiftelsesfesten. Vor sidste Delegation, Peter N. Rov, fik i en Fart trommet en Del Brødre sammen igjen og Eftermiddagen formede sig derefter som en Slags Andendagsgilde. Dwight Brødrene og deres Damer var særlig ivrige for at agitere for Det Danske Søstersamfund, og vi maatte love at gjøre vort Bedste for at faa oparbejdet en D. S. S. Loge her paa Egnen.

Byen St. Charles ligger paa en af de smukkeste Egne i Kane County, Ill., mellem Aurora og Elgin ved Fox River, og blandt Byens Danske er mange af Forretningsmændene, saaledes Hotelejer Otto Frelsen, Bygmestrene Roy og Jensen samt Hans Jensen, Cement-Kontraktør John Christensen, Smed Fred Hansen og Emil Hahns Garage. Ligeledes er der mange Farmere heromkring, heraf mange ejer deres eget Land.

Loge Nr. 1 i Omaha flytter fra 1ste April sine Lokaler til den danske Odd Fellow Bygning paa Leavenworth Street. Ved Mødet den 17de Februar kom en Mængde danske Odd Fellows tilstede ved Nr. 1's Møde og oplyste at de havde to ledige Aftener til Rådighed i deres Bygning. Loge Nr. 1 besluttede sig derefter til Flytningen, og det er Meningen at afholde en Fastelavsfest i de nye Lokaler allerede den 7de Marts. Festen er kun for Brodersamfundsmedlemmer med Damer, men skønt der opkræves en lille Entree, meddeler Logen, at alle Brødre over 60 Aar med Damer vil have gratis Adgang.

Referendum.

Det er med Stolthed og Glæde at jeg nu læser første Nummer af vort Samfundsblad. Jeg er i alle Maader tilfreds med dets Udseende og tildels ogsaa med dets Indhold. For os her i Milwaukee er der en lille extra Glæde ved at se det første Nummer, thi det er jo en af Nr. 36's Ideer, som er naaet frem til Udførelse og Anerkjendelse i vort Samfund; og lad os saa alle ønske Bladet Held og Lykke paa dets paabegyndte Vandring. Gid det maa blive en kraftig Talsmand for vort Samfund udadtil og et Bindeled baade til Fornøjelse og Oplysning for vore Medlemmer indadtil. Vore Delegater og Overbestyrelse fortjener en Tak fra os alle fordi de viste dem progressive nok til at give os dette Blad.

Mindre veltillfreds er jeg med Behandlingen af Referendum-Spørgsmaalet. For dette var vore Delegater og maaske Overbestyrelsen ikke paa Højde med, hvad vi havde Ret til at vente af dem, og paa dette Spørgsmaal maa vi desværre vedgaa, at Konventionen i St. Paul foretog et Tilbagegag, thi før denne havde Logerne Ret til at bringe en Sag frem til almindelig Afstemning ved at faa fem Loger til at foreslaa den; men nu vil det efter vore ny Love tage ti Loger for at gjøre dette, altsaa det dobbelte, og altsaa bringer det Samfundets Styrelse saa meget længere

bort fra den store Masse af vore Medlemmer.

Hvad var dog Grunden til dette Skridt? Var Delegaterne bange for at den menige Mand skulde tilrane sig for megen Magt ved at tage direkte Del i Styrelsen af vort Samfund? Hvis saa er, da er det et daarlignende Argument, thi det er jo den menige Mand, som maa betale den store Part af Samfundets Udgifter, og det er paa deres Skuldre at Samfundets Fremtid hviler, baade med at skaffe nye Medlemmer og med at skaffe Penge til at holde vort Samfund gaende. Eller var vore Delegater bange for at Masse af vore Medlemmer ikke var oplyste nok til at være i Besiddelse af en saadan Magt? Hvis saa er, da lad mig sige, at vort Samfunds Fremtid hviler paa et oplyst Medlemsantal for at have Interesse for en Sag, naar vi først forstaar den, og intet vil give os mere Forstaaelse end netop det at vi er ansvarlige; thi vi er hver især en af de styrende.

Der er en Del af vore Delegater, efter hvad jeg har erfaret ved at tale og korrespondere med dem, som tror, at alt vedrørende Referendum var imod Nebraskas Statslove. Nej, jeg tror at det vilde være en prægtig Ide om vor Overbestyrelse lod optage i vort Blad den eller de Artikler af Nebraskas Love, som omhandler Fraternal Beneficiary Associations. Saa kunde Medlemmerne selv læse og forstaa de Love, som vi er inkorporeret under. Jeg har nu studeret den Del af Nebraskas Love og finder, at de aldeles ikke forbyder Referendum; tværtimod nævner de udtrykkelig, at vore Repræsentanter skal vælges enten direkte, altsaa ved Referendum, eller indirekte ved Delegatesystem, som vi har nu. Lovene forlanger, at vi skal holde Konvention en Gang hvert 4de Aar, men de nævner ikke om vore Delegater skal repræsentere en Loge eller en Stat. Antallet af vore Delegater kan vi selv bestemme. Lovene siger, at denne Konvention skal være enten a „legislative or a governing body.“ Altsaa den legislative (lovgivende) Del kan meget godt foretages ved Referendum, og „governing.“ — ja, der har vi jo vor Overbestyrelse ligesom nu.

Altsaa, Nebraskas Love forbyder ikke Referendum, og hvis Konventionen i St. Paul have ønsket at indføre dette System uden at støde paa Hindringer i Nebraska eller nogen anden Stat, da behøvede de bare at have vedtaget Loge Nr. 36's Forslag, Paragraf 13, anden Afdeling, Løbenummer 36. Vi havde forøvrigt det samme Forslag baade til Council Bluffs, 1906, og Fresno, 1910, og vil uden Tvivl have det samme i Milwaukee 1919. Personlig tror jeg, at Referendum-Spørgsmaalet er et af de aller vigtigste D. B. S. nogensinde har haft til Omhandling, og særlig nu, da vi har et Samfundsorgan, vilde det være til uuaadelig Oplysning og Velsignelse for alle de af vore Medlemmer, som virkelig er interesserede i vort Samfunds Vel og Fremgang.

Jeg skal ikke denne Gang komme nærmere ind paa dette Spørgsmaal, da min Artikel allerede er bleven for lang. Venlig Hilsen til alle Brødre af D. B. S., en Tak til vore Delegater og Overbestyrelse for hvad godt der blev udrettet i St. Paul, og med Ønsket om at vor Oversekretærs Spaadom om 30,000 Medlemmer inden Konventionen i Milwaukee maa gaa i Opfyldelse forbliver jeg

Erbødigt
MARTIN PETERSEN,
Loge Nr. 36. Milwaukee, Wis.

Komiteen for 4de Afdeling.

Det største og det vigtigste Arbejde, som udførtes paa Konventionen i St. Paul, var Assessment-Forhøjelse og de aarlige ti Procent af Assurance-Summen til gamle Brødre.

Men lad os ikke glemme de Mænd, som udarbejdede Udkastet til disse Bestemmelser, nemlig Komiteen paa 4de Afdeling. Disse Brødre maa jo dog have haft Samfundets Vel for Øje, naar de sad for to og en halv Dag og udarbejdede et Forslag, som næsten enstemmigt vedtoges paa Konventionen. Disse Delegater har hjulpet os til en bedre Forfatning indenfor Samfundet. Lad os se deres Navne i Samfundsbladet, lad de 21,500 Brødre vide hvilke Loger, der havde sendt dem, og lad os glæde os ved, at dette vigtige Arbejde faldt i Hænderne paa saadanne Mænd, som kun-

de udføre det paa en Maade, saa det vandt Konventionens Bifald.

En saa udmærket Tale, som Delegationen Jens C. Jensen fra Loge Nr. 10 har holdt for Sammenligningen af vor Assurance med andre Assurance-Foreninger, var noget af det bedste, der blev sagt ved Konventionen. Lad os mindes de syv Delegater paa Komiteen:

Jens C. Jensen, Loge Nr. 10, Council Bluffs, Iowa.
Søren P. Frederiksen, Loge Nr. 32, New Haven, Conn.
S. I. Bertelsen, Loge Nr. 39, Oakland, Cal.
I. B. Daumstrei, Loge Nr., 43, Denver, Colo.
S. M. Friis, Loge Nr. 54, Dannebrog, Neb.
Sofus Nyboe, Loge Nr. 205, Brooklyn, N. Y.
H. C. C. Stevens, Loge Nr. 270, Cambridge, Mass.
M. HANSEN,
Loge Nr. 270. Cambridge, Mass.

Vort Blad.

Jeg skulde lide at høre fra Brødrene angaaende vort Medlemsblad, og vil for at faa en Diskussion paabegyndt rette et Par Spørgsmaal:

1. Synes Brødrene at Bladet, hvad Udseende og Størrelse angaar, er Det Danske Brodersamfund værdigt?
2. Mener Brødrene, at det er ret og i Overensstemmelse med vort Samfunds Ideal, naar Annoncer og Resolutioner ikke kan blive optaget i Bladet, uden at Logerne skal betale paa samme Maade som i hvilket som helst andet Blad, der intet har med D. B. S. at gøre?

Naar vi betænker, at Det Danske Brodersamfunds Blad skulde være et kært Bindeled imellem Brødrene, noget der rigtigt for Alvor skulde tjene til at drage os sammen og tillige hjælpe at udbrede og tale vort ædle Samfunds Sag til alle Danske paa begge Sider af Atlanten, saa synes jeg, at vi burde gøre alt hvad der staar i vor Magt for at oparbejde det bedste Medlemsblad, som vore Midler og Kyndighed formaar at frembringe.

Det første Nummer af vort Blad er velskrevet og indholdet godt og belærende, men Udseendet af Bladet i sin Helhed er uhyre tarveligt. Alene Navnet og den Maade det er paatrykt Titelbladet synes mig iøjnefaldende billigt — altfor tarveligt et Organ til værdigt at repræsentere de henved 22,000 af de bedste Danskere i Amerika og udfylde en Plads i vort aSmfund af den største Betydning, næst efter Assurance.

Der er selvfølgelig forskellige Meninger om hvorledes et Medlemsblad skulde være, for bedst at tjene det Formaal eller løse den Opgave, for hvilket det skal benyttes, og jeg vil her i Korthed søge at forklare, hvorledes, efter min Ide, vort officielle Organ skulde se ud:

1. Bladet skulde udkomme i heftet Omslag (Magazine-Form) paa ca. 150 Sider 9x6 Tommer. Omslagets Forside skulde dekoreres med Kors og Stjernebanneret med vort Symbol eller en Figur forestillende D. B. S. imellem Flagene.

2. De første 20 Sider overlades Redaktionen og Overbestyrelsen til Udtalelser, Artikler og lignende, til Samfundets Bedste.

3. 10 Sider til korte Biografier med mulige Billeder (Fotografier) af afdøde Brødre.

4. 30 Sider benyttes til Diskussioner imellem de forskellige Loger og Brødre samt Overbestyrelsen.

5. 30 Sider til Smaahistorier og Skitser fra forskellige Steder i Danmark og Amerika samt humoristiske Fortællinger og Digte.

6. 30 Sider til Annoncer, Resolutioner og Nyheder fra de forskellige Loger. (Hver Loge skal vælge en Korrespondant, som forpligtes til at indsende alle Nyheder og Foretagender indenfor de respektive Loger samt andet af Interesse indenfor danske Kredse i Byen og Omegn).

7. 10 Sider til Logernes og Sekretærens Adresse, Mødested, Mødetid o. s. v., som maa trykkes i Bladet hver Maaned.

8. 20 Sider til Avertissementer. (Pladsen til Avertissementer udvides ved Forøgelse af Bladet i Tilfælde af at det gøres nødvendigt).

Alt, undtagen Avertissementer, optages frit i Bladet.

De halve af Omkostningerne til Vedligeholdelse af Bladet udredes

ved en fastsat Abonnementspris fra hvert enkelt Medlem. Dog maa samme ikke overstige en Dollar om Aaret for hvert Medlem. Resten af Omkostningerne tages af Generalfondet og af mulige Indtægter fra Avertissementer. Nu haaber jeg, at Brødrene vil udtale dem og diskutere dette for vort Samfund meget vigtige Spørgsmaal.

Med broderlig Hilsen
A. W. HANSEN,
President Loge Nr. 7.

Forandring af Sekretæ- rers Adresser.

- 12—Green Bay, Wis., H. C. Hansen, 1310 St. Clair St.
- 28—Lake Norden, S. Dak., C. S. Kirk, R. 1, Box 1.
- 32—New Haven, Conn., Jorgen C. Jorgensen, 139 Foote St.
- 33—Tacoma, Wash., N. Markusen, 1112 So. 13 St.
- 40—Rawlins, Wyo., J. P. Hansen, 222 East Cedar St.
- 59—Menominee, Mich., Waldemar Hansen, 420 Saxton Ave.
- 87—Cambridge, Mass., H. M. Marker, 314 Pearl St.
- 102—Providence, R. I., Hugo Heine- man, 33 Laban St.
- 110—Winside, Neb., Fred Jensen, R. 2, Hoskins, Nebr.
- 122—Bennett, Neb., Thorvald Jor- gensen, Walton, Neb.
- 128—Avoca, Iowa, Philip Ehlers, R. 1, Walnut, Ia.
- 129—Hetland, S. Dak., Ludvig Pe- tersen, Box 35.
- 131—Everett, Wash., P. A. Peter- sen, Box 451.
- 138—Butte, Mont., M. H. Bodker, 1201 W. Gold St.
- 141—Irene, S. Dak., Peter Smith.
- 146—Ashland, S. Dak., M. H. Juhl, 622 Water St.
- 147—Newell, Iowa, Chris Holmes
- 148—Cheyenne, Wyo., Jens Chr. Hansen, 910 Van Lennen St.
- 150—Walnut, Iowa, Anton Peter Mikkelsen.
- 188—Dell Rey, Cal., T. Frandsen.
- 219—Clear Lake, Iowa, S. Jensen Hofrup, Box 782.
- 220—Crystal Lake, Iowa, Christ E. Hansen.
- 242—Erie, Pa., C. B. Christensen, 2119 Plum St.
- 243—Fargo, N. Dak., N. C. Thomsen, 1108 — 1st Ave.
- 249—Pierre, S. Dak., Renz Hansen, 1169 Sully Ave.
- 258—Brooklyn, N. Y., Peter J. Jeter- sen, 3819 — 8th Ave.
- 270—Cambridge, Mass., Marinus Hansen, 288 N. Harvard St., Allstons.
- 274—Portland, Ore., A. P. Gram, 362 Larrabee St.
- 280—Gardner, Ill., Jens Lauritzen, Route 1.
- 281—Cincinnati, Ohio, H. E. Zim- mermann, 526 Riddle R.
- 296—Galveston, Texas, H. C. Han- sen, 2002 Ave. P.
- 305—Fort Dodge, Iowa, P. H. Mil- ler, 612 N. 8 St.
- 306—San Diego, Cal., S. Nielsen, Box 1260.

Følgende Loger har forandret Mø-
dested eller Mødetid:

Loge Nr. 74, Omaha, Neb., flyttet til
A. O. U. W. Hall, 25th & M Sts. Mø-
detid, 1ste og 3die Fredag.

Loge Nr. 114, Lake Benton, Minn.,
afholder Møde 1ste og 3die Søndag i
hver Maaned.

Loge Nr. 191, St. Louis, Mo., afhol-
der Møde 1ste Lørdag og 3die Fredag
i hver Maaned.

Loge Nr. 90, Port Reading, N. J., af-
holder Møde den første Lørdag i hver
Maaned.

Stærke Mænd i Benson, Neb.

Det lader til, at Tug o'War er ved
at blive moderne igjen i Brodersam-
fundsløgerne, ihvertfald i Nebraska.
Efter at Holdet fra Loge Nr. 195 har
udmærket sig som Champions, er der
nu ogsaa i Loge Nr. 304 i Benson,
Neb., bleven oprettet et Hold, og ef-
ter hvad nedenstaaende Udtog fra et
af Omahas Dagblade udviser er Ben-
son Holdet heller ikke ueffent.

"Omaha World-Herald" for den 18
Febr. skriver nemlig:

"BENSON DANES PULLS GERMANS AND BOILER.

Defeated the first time in a two-out-
of-three tug-of-war, the German team
in a contest at the Benson auditorium
last night tied the end of their rope
to the boiler and watched the Danes,
their opponents, struggle hard to tear
it from its foundations.

The Danes won the first pull in 1
minute and 58 seconds. Dan Wester-
gard, city clerk of Benson, was the
captain. J. McGuire led the sturdy
Germans.

While the Danes held a short con-
sultation, figuring how they would
lop off several seconds in winning the
next pull, McGuire and his fellows en-
listed the aid of the huge boiler.

At the signal the Danes gave a
mighty tug. The building quivered.
Again they tugged, and the building
shook. Once more, and the structure
rocked on its foundation. Another pull
and the Danes would have yanked the
big boiler out by the roots, bringing
the building with it. The Germans,
modestly stepping aside while their
opponents, with eyes shut in a mighty
effort, tugged away, left the building
and the scene of conflict."

Vi har talt med John Spørensén i
Benson, som ejer det omtalte Audito-
rium, og som forresten er Stifter af
Loge Nr. 304. Han meddeler, at Byg-
ningen ikke tog videre Skade tiltrøds
for Tyskernes næsten skæbnsvangre
Fiffighed.

D. B. S. I CANADA.

Negaunee, Mich.

Loge Nr. 6 ønsker gerne gennem
Dansk Brodersamfunds Blad at faa
besvaret følgende:

Er der et Dansk Brodersamfund i
Canada, som ikke tilhører vort Sam-
fund, og hvis saa er Tilfældet, kunde
der ikke arbejdes hen til en Sammen-
slutning?

Med broderlig Hilsen,
F. R. CHRISTENSEN, Sek.

Saavidt Over-Sekretæren bekendt
findes der endnu i Canada to sammen-
sluttede Foreninger under Navnet
„Dansk Brodersamfund." For 7—8
Aar siden blev der gjort Forsøg paa
at indlemme disse under Det Danske
Brodersamfund i Amerika. Der blev
indgivet Ansøgning om at virke som
Assurance-Forening i Canada, men
Svaret fra den canadiske Regering
lød paa, at der maatte deponeres en
kontant Sum paa \$50,000 hos Regerin-
gen (ikke en Bond) for at faa Tilla-
delse til at virke. Paa Grundlag af
disse Oplysninger blev Sagen lagt til
Side.

Eventyr til Søs.

Kristen Konge og Ole Møller spase-
rede sindigt ud af Bøvling Præste-
gaards Port den 6te Februar 1806 om
Aftenen. De havde sat deres Navne i
Forloverprotokollen, som Borgen for,
at deres Børn, Jens Kristensen og
Lene Olsdatter, ikke var gifte eller
trolovede andetsteds, men nu agtede
at indtræde i den hellige Ægtestand
med hinanden, saa snart der kunde
blive udlyst; for det var jo det bedste
at faa den Slags Forretningen fra
Haanden før Foraarsfiskeriet be-
gyndte.

De gæve Fædre skridtede nu vel
tilfredse hjemad til Oles Hus, hvor
„Lowns-Øllet" skulde staa om Afte-
nen. Det var ikke faldet de to Hæ-
dersmænd ind, at deres Børn maaske
slet ikke var saa hidsige paa allerede
nu at slutte deres Ungdom, det var
dem nok, at de syntes, det nu kunde
være paa Tiden, og at de selv træng-
te til lidt Afløsning.

Om saa havde jo ogsaa „Børnene"
naaet den passende Alder, og Jens
kunde paa den Maade slippe for Kon-
gens Tjeneste, han kunde nemlig faa
30 Tønder Land Klitjord af Svigerfa-
deren, og saa kunde det jo nok se ud,
som om han var „plovdrivende Hus-
mand," hvilket i hine Dage krævedes

for at blive fri for Soldatertjeneste.

De to Fædre var som sagt glade
over det vundne Resultat og haabede
at faa en glad Aften.

Nede paa Tuskær Forstrand, ikke
ret langt fra Ole Møllers Hus, stod
paa samme Tid Jens Kristensen og
ordnede sine Redskaber, sammen med
sin „Æsepige" og sin Baadkammer-
rat; de var ved at gøre alt i Orden til
næste Dags Fiskeri. Jens Kristensen,
Kristen Konges Søn, var en høj, bred-
skuldret ung Karl paa 21 Aar; de
ungdommelige Ansigtstræk var bløde,
men i de blaa Øjne laa der, naar de
vendtes ud mod Havet, adskilligt
mere end i det sædvanlige Fiskerblik,
der som oftest kunde indeholde en
Observation om Vejret. Jens Kris-
tensens Øjekast hvilede med en dvæ-
lende Kærlighed paa det mægtige
Hav, som om han længtes langt, langt
bort.

„Saa skal Du nok „o æ Stuel" i
Morgen, Jens," forhørte Kammeraten,
Lavrits:

„Ja a ska nok saa," var Jens's kor-
te Svar. Tønen i Svaret var ikke syn-
delig glædelig.

Kullergarnet var i Orden, Baaden
efterset, der manglede intet, og Jens
og Lavrits vandrede hjemad for næste
Morgen at mødes Kl. 4, Æsepigen sov
i Baadeskuret den Nat.

„Det kan da ellers være tidligt nok
at gifte sig," mente Lavrits.

„Aa ja, a er ikke saa hægen efter
det, men de gamle vil nu have det, og
Lene er jo da ogsaa et gævt Kvind-
folk, men meget skønnere var det da
at komme ret til Søs nogle Aar."

Jens's Villie laa endnu i hans Fa-
ders Lomme, og ved Hjemkomsten
„hægede" han sig og rakte Lene
Haanden over Bordet. Saa var da det
besørget. Og tidligt tørnede alle Mand
til Køjs for næste Dag at være paa
Pletten ved Arbejdet. Det stod skre-
vet i Skæbnens Bog, at Jens og Lene
ikke skulde faa Bryllup den Gang.

Det var en dejlig frostklar Vinter-
morgen, da de to unge Karle Jens og
Lavrits med tunge Skub satte Baa-
den i Vandet. Fuldmaanen spaaede
stadigt Vej og godt Fiskeri, og da
de efter gammel Skik satte Hovedet
mod Æsingen og mumlede Bønnen
om Guds Velsignelse paa Farten. Rø-
te der sig maaske den Tanke hos dem,
at i Dag behøvedes det vist ikke. Saa
roedes Baaden ud over Revlerne,
Sejlene hejstes, og nu var Jens ude,
borte fra den Strand, han ikke skulde
se igen i et Par Aar.

Om Aftenen samme Dag var der
mange Folk samlede paa Forstran-
den og oppe paa Klitbakkerne. Vinter-
solen gik ned over et brølende, sort-
graat Hav, spættet med hvide
Skumtoppe, og ind gennem Havber-
gene hvinede Stormen sin Dødsang
over dem, der var paa Havet, ingen
Sejler var at se, saa langt Øjet
rakte.

En Ugestid efter kom der Bud fra
Ferring Strand, at en Baad med Mær-
ke fra Bøvling var inddrevet der. Baa-
den blev genkendt som den, hvori
Jens og Lavrits var gaaede til Søs,
og saa blev Lysningen standset. „Å
Hav haar tavn ham," en dagligdags
Begivenhed paa Jyllands Strand, lidt
før — eller lidt senere, som Gud vil,
der er intet at sige dertil.

Og Livet gik sin Gang mellem Klit-
terne.

Da Havet rejste sig, var Jens og
Lavrits henvend tre Mil ude til Søs.
Garnet var sat, men der kunde ikke
være Tale om at „drage" det. Med
vild Voldsomhed slyngede Nordøsten
den lille Baad om, men den blev sty-
ret af sikre Hænder, og de havde før
taget en Tørn. Lande var der ikke
Tale om, det gik mod Vest — hvor
langt? ja hvem vidste det. Men hyg-
geligt blev det ikke, da de næste Dag
var i samme Stilling, de to raske
Karle var noget forkomne, dog mest
af Sult; thi den vestjyske Fisker ta-
get sjældent ret megen Mad med sig
paa Havet. Og da de opad Dagen fik
Øje paa en Brig, der med knækket
Foremmerstang og stumpe Mers-
sejl, samt Stormklyver lænsede syd-
paa, gjorde de alt, hvad der stod i
menneskelig Magt, for at komme om-
bord i den. Briggen observerede Baa-
den, og efter timelange Anstrængel-
ser lykkedes det Jens ved Hjælp af
et tilkastet Merssejsfald, som han
bandt om Livet, at blive halet om-
bord, mens Lavrits gik til Bunds.
Baaden drev af og landede, som vi
har fortalt.

Saa var Jens Kristensen fra Bøv-
ling da kommen paa Farten: Da han
kom op paa Briggsens Dæk, var han

næsten livløs, men ved at blive rullet
og tumlet med kom han dog til Live
og blev bragt til Køjs, hvor han sov
sexten Timer i et Tørn.

Da han vaagnede, var han saa rask
som nogensinde og sprang hurtig ud
paa Dækket. Vejret var koldt, men
skønt. Paa Dækket laa en let Rim-
frost, og Sejlene stod fulde om end
stive af det frosne Vand. En stærk
Brændevinsstank slog Jens i Møde
fra den aabnede Storluge, oppe i Rig-
gen hang røde Uldskjorter, Pjækker-
ter og Søstøvler til Tørring og smel-
dede let i Blæsten. Det var et Billede
af et Skib, der udhvilede sig efter en
haard Dravat.

Skipperen tiltalte Jens paa et
Sprog, han kun en Gang havde hørt,
den Gang nemlig, den franske Skon-
nert strandede ud for Tuskær; det
var altsaa Franskmand, han var
kommen til. Ved Skaffetid blev han
opvartet med Bønner, kogte i Olie, og
— hvad han bedre forstod sig paa —
en ægte vestnorsk Bergfisk og Kar-
tofler.

Briggen, som havde bjerget Jens
Kristensen, var hjemmehørende i
Brest og kom fra en vestnorsk Havn,
hvor den havde indladt adskillige
hundrede Piber norsk Kartoffelbræn-
devin, bestemt til at smugles ind i
England; en meget farlig Fart, da
Smuglerne paa hin Tid, da Keiser Na-
poleon stræbte at afsperre England
fuldstændigt fra al Tilførsel fra Fast-
landet, baade havde engelske og fran-
ske Krydsere at frygte. Men ombord
i „Saint Nickolas" sporedes intet til
Frygt, det var en Bande vilde, for-
sorne Karle, langfra alle Fransk-
mænd, der oppe i den lille pietistiske
norske By havde vakt den største For-
argelse ved Dans, Drik og Spil; det
var Folk, der levede for den Dag i
Dag og lod den Dag i Morgen have
sin egen Plage, saaledes som Dati-
dens Søfolk i det hele taget, der jo
intet Øjeblik var sikre for maaske
den næste Dag at sidde som Fanger
i den ene eller anden Nations Fange-
skibe — enten i Cherbourg eller
Chatham.

Jens Kristensen tog strax fat og
blev inddelt i sin Vagt, han var for
det første glad ved at være sluppen
med Livet og nærmest ogsaa over at
være kommen paa Farten.

Briggen sejlede, alt hvad Tøjet kun-
de trække; men skarpt Udkig hold-
tes der ombord.

Efter en Uges Forløb listede Brig-
gen sig en mørk Nat ind gennem
Strædet ved Calais, og tre Dage efter
laa „St. Nickolas" vel fortøjet i St.
Malo paa Bretagnes Kyst, hvor Skip-
peren gik i Land for at høre nærmere
Ordre fra de Mænd, der ejede Lad-
ningen, og for hvis Regning og Risi-
ko Smuglerspekulationen dreves.

Jens Kristensen var falden i Skip-
perens Smag, og paa Spørgsmaalet,
om han vilde tage Hyre, havde han
begæret Betænkningstid i de Dage,
de laa i St. Malo.

Skipperen tilbød ham 40 Francs, det
samme som sexten Daler dansk, han
havde aldrig ejet saa mange Penge
i sit Liv paa en Gang, og saa kunde
der tjenes mange Penge extra i Du-
sører o. s. v. Han slog til, og efter
fire Dages lystigt Liv med Dans, Drik
og anden Herlighed i Værtshusene i
St. Malo lettede Briggen en bælg-
mørk Nat og stod nordpaa ud i Kana-
len.

For en skarp Vestenvind og smaa
Sejl listede „St. Nicholas" sig op
langs de normanniske Øer, hvorefter
Kursen blev lagt Nord en Streg til
Øst. Mandskabet var talrigt, i alt 30
Mand, men det var ingenlunde for
mange, thi med de hyppige Baadeud-
flugter langs Kysterne, det lige saa
hyppige Tilfælde, da man matte sæn-
ke en Del af Ladningen for senere
atter at finde den, gjorde, at der maat-
te være mange flere om Bord, end der
behøvedes til den egentlige Skibstje-
neste; men Indtægten af Smugleriet
var stor i hine Dage; i St. Malo var
der indladet adskillige Baller Silke,
Kniplinger og andre fine franske Va-
rer, som netop under den saakaldte
„Fastlandsspærrings" Tid var meget
dyre i England.

Da det gryede ad Dag, saas højt
Land forude, og man havde allerede
i flere Timer fra Briggen observeret
et ustadigt Blink; der kom Lodhivere
ud i Røstjerne og Udkiggere i Mers-
ne, medens alle Briggsens Fartøjer,
ikke mindre end ti i Tallet, blev
klargjorte og lastede; langsomt, for
de mindste Sejl, der kunde føres og

Det Danske Brodersamfund's Blad

Official Publication of the
DANISH BROTHERHOOD IN AMERICA

Published monthly under the auspices
of the Supreme Lodge by J. Michaelsen,
Supreme Secretary, 202 Paxton Block,
Omaha, Nebr.

Application made for entry as second
class matter at the Post Office at Omaha,
Nebr.

OFFICERS OF THE SUPREME LODGE:

Supreme President—T. P. Nielsen, 1137
13th Ave. So., Seattle, Wash.
Supreme Vice-President—Soren Iversen,
79 Broadway, New Haven, Conn.
Supreme Secretary—J. Michaelsen, 202
Paxton Block, Omaha, Nebr.
Supreme Treasurer—Rolf Rasmussen, 3155
N. California Ave., Chicago, Ill.
Supreme Trustees—Chairman, A. Th. Jor-
gensen, 3250 Helen St., Oakland, Cal.; C.
Nielsen, 504, Cedar Ave., Minneapolis,
Minn.; John Christensen, 1825 Reading Rd.,
Cincinnati, O.

1. MARTS 1916.

Meddelelser fra Over-Sekretæren.

Logernes Sekretærer og Kasserere
bedes lægge særlig Mærke til føl-
gende:

Paa Grund af at der paa Bladets
Adresseliste ikke er opgivet Medlem-
mers Hoved- eller Loge-Numer, og da
der er mange Medlemmer af samme
Navn, er det absolut nødvendigt ved
Udslettelse af Medlemmer, hvadenten
paa Restance, i „good standing“ eller
ved Dødsfald, at opgive et saadant
Medlems Adresse, saaledes at det rette
Medlems Navn kan blive strøget
paa Bladets Adresseliste.

Ligeledes maa Sekretærene paase,
at der ved Optagelse af ny Medlem-
mer opgives fuldstændig Adresse paa
Ansøgningen, da Bladet vil blive
sendt efter denne Adresse.

* * *

Det Danske Brodersamfund's Med-
lemsblad modtager altid gerne Medde-
lelser eller Artikler fra Medlemmer
af Samfundet. Saadanne Artikler vil
finde Optagelse i Bladet enten kom-
plet eller i forkortet Form, forsaavidt
som Pladsen tillader og Indholdet
ikke kommer i Konflikt med Samfun-
dets Konstitution.

Selvfolgelig maa indsendte Artikler
ikke forme sig som Reklamer f. Ex.
for Land eller lignende, medens der
dog godt kan rettes Spørgsmaal og
udvexles Svar gennem Bladet an-
gaende Forhold paa forskjellige
Egne, naar man holder sig til Fakta.
Meddelelser om Logernes Virksomhed
og Fremgang modtages ogsaa gerne
fra Sekretærene, Komite-Medlem-
mer eller fra de enkelte Medlemmer;
ensartede og lange Beskrivelser af
Festligheder bør helst undgaaes.

* * *

Artikler bør være Over-Sekretæren
i Hænde den 10de i Maanedens for at
komme i Betragtning i det følgende
Numer; Loge Nyt kan modtages ind-
til den 20de.

* * *

Resolutioner af almindelig Størrel-
se optages for en Pris af \$1.50 og maa
være Over-Sekretæren i Hænde se-
nest den 20de i Maanedens.

Avertering af Forlystelser, specielle
Møder eller lignende, arrangerede af
Loger, optages for en Pris af 50 Cts.
pr. Spalte-Tomme; dog optages ikke
over 6 Tommer i en Annonce fra en
Loge undtagen efter særlig Ansøg-
ning til Over-Sekretæren. Betaling
for Annoncer opkræves fra Logerne i
Juli og Januar Maaned sammen med
andre Regninger til Generalfondet.

Kun Annoncer fra Loger optages i
Bladet.

* * *

Der opkræves intet Assessment i
Marts Maaned. Assessment Aarsnu-
mer 2, Løbenumer Nr. 201 maa være
indbetalt til Logernes Finansekre-
tær eller Kasserer senest den 1ste
April.

* * *

Som det var at vente maa adskillige
Medlemmers Adresser forandres, be-
grundet paa at Sekretærene i flere
Tilfælde ikke har modtaget Meddele-
lse om Flytning. Disse Forandringer
bliver foretaget efterhaands som vi
modtager Meddelelse fra Medlemmer

eller Sekretærer. Adresseforandringer
som ankommer senere end Midten af
Maanedens vil blive foretagne næste
Maaned, og det er saaledes ikke nød-
vendigt at sende to Meddelelser, selv
om Forandringer ikke i alle Tilfælde
er ordnede til dette Numer af Bladet.

* * *

Over-Præsidenten meddeler, at der
er en Del Kasserers Bonds, som end-
nu ikke har været indsendt til ham
for Godkendelse. Enhver Loge bør
passe paa at disse Bonds strax bliver
godkendte, idet et Bond næppe har
Gyldighed i Retten med mindre de er
paategnede som Konstitutionen kræ-
ver.

I Tilfælde af at en Kasserer er un-
der „Extension Bond“, bør Logen alli-
gevel hvert Aar meddele Over-Præ-
sidenten, at dette er Tilfældet.

* * *

I Januar har følgende Loger opta-
get de fleste nye Medlemmer:

Logens	Medlemsantal.	Nye Medl.
49—Loge Nr. 186, Luck Wis.....	13	
228—Loge Nr. 139, Viborg, S. D...	8	
166—Loge Nr. 106, Trujant, Mich..	5	
137—Loge Nr. 205, Brooklyn, N. Y.	5	
155—Loge Nr. 227, Detroit, Mich..	5	
55—Loge Nr. 53, Atlantic, Iowa..	4	
134—Loge Nr. 164, New York, N. Y.	4	

Logeaftener.

Der er næppe en Søgneaften gjen-
nem hele Aaret, hvor der ikke et el-
ler andet Sted i de Forenede Stater
samles en Flok dansk Mænd til Bro-
dersamfundsmøde. De allerfleste Afte-
ner er der endog flere Loger, som
holder Møde — hver paa sin Egn —
og de ganske faa ubesatte Aftener
indtræffer kun naar der er fem Uge-
dage af samme Benævnelse i en Ma-
ned. Men selv i disse Tilfælde er Tir-
sdagene, Onsdagene og Lørdagene al-
tid besatte, og de tre resterende Af-
tener kan godt træffe til at være i
Anvendelse, naar de falder ved Fuld-
maanetid.

Selvfolgelig er disse Møder ikke al-
tid ligegodt besøgt; men som Regel
er der en ret god Repræsentation af
Egnens Danske til Stede. Og man tør
anse det for givet, at det overvejende
Antal af Brodersamfundets 22,000
Medlemmer indfinder sig til Logemø-
de en eller flere Gange i Løbet af et
Aar, medens der jo er Tusinder af
Medlemmer som regelmæssigt kom-
mer til Stede.

Hvad der først og fremmest betin-
ger disse Møder er naturligvis det
forretningsmæssige. Sygdomstilfælde
blandt Medlemmer bliver anmeldte.
Kontingent indbetales og specielle
Komiteer aflægger Rapport. Af og til
indføres nye Medlemmer og hvis en
Broder er i trængende Omstændighe-
der eller mangler Arbejde kan han
altid finde villige Øren og hjælpsom-
me Hænder indenfor Logens Vægge.

Men ved Siden af disse praktiske
Udslag af et sundt og stærkt For-
eningsliv, saa har Møderne ogsaa en
anden og maaske endda endnu dybe-
re Betydning for enhver dansk Mand
her i Amerika. De er nemlig den stør-
ste Faktor i Sammenholdet mellem
Danske her i Landet, og vort For-

eningsliv giver os en Styrke, som vi
maaske ikke altid er i Stand til at
vurdere, men som ikke desto mindre
er af levende Betydning.

Man behøver blot at tænke sig Stil-
lingen blandt Danske i Amerika, ifald
der ikke fandtes et saa universalt og
xidtrækkende Bindeled som Det Dan-
ske Brodersamfund. Samkvemmet
blandt Landsmænd paa hver enkelt
Plads vilde være meget begrænset, ny-
ankomne Landsmænd vilde i langt
mindre Grad søge til de allerede af
Danske beboede Pladser, og en Mæng-
de Mennesker af samme Herkomst
vilde sandsynligvis færdes daglig i
Storbyerne uden at ane hinandens
Existens.

Men uden Samkvem med Lands-
mænd i det Fremmede gaar det let
noget af vor Individualitet og Særken-
de tabt. Lige saa lidt som det i det
gjennemsnitlige betaler sig for nogen
af os at prøve paa at være udeluk-
kende Danske i vor Færden, lige saa
lidt er det os muligt at være udeluk-
kende Amerikanere uden at savne no-
get derved. Ved vort Arbejde og i
Dagens Larm og Stræben kan det
maaske være en Tilfredsstillelse at
føle os som en Tak i det store Hjul,
der danner vor Tilværelse; men der
melder sig dog gennem Stunder an-
dre Krav og Længsler — en Higen
efter at gjenopfriske det Sprog og de
Minder, som vi kender fra Barndom-
men og som man aldrig helt kan læg-
ge paa Hylden eller udviske.

Det er disse Krav som Logemøder-
ne opfylder. Her ved man sig mellem
Landsmænd og man finder sig for
en kort Tid ligesom i en anden Ver-
den, hvor Sproget og hele Tonen
fremkalder behagelige Minder om for-
dums Dage.

Man kan maaske spørge hvad Be-

tydning dette har ud over det rent
underholdende og fornøjelige? Men
Svaret ligger strax parat i Kendsger-
ninger, thi den Omstændighed, at Det
Danske Brodersamfund er organise-
ret og inddelt i Loger gennem mange
Stater og talrige Byer har udentvivel-
givet Stødet til og dannet Grundlaget
for mangt et Foretagende til Fordel
for Danske herovre som ellers ikke
ville være kommen i Gang.

Det bliver undertiden paapeget, at
D. B. S. ikke tager sig nok af forskel-
ligartede Bevægelser mellem Danske.
Det er dog ikke rimeligt, at det vilde
gavne stort om Samfundet fordelte
sine Kræfter og Energier paa en hel
Del forskellige Foretagender, som
Medlemmerne rimeligvis slet ikke
kunne enes om. Det vilde snarere tje-
ne til at svække hele Organisationen
uden at gavne de nye Bevægelser syn-
derligt. Men dette udelukker ikke, at
Brødrene som Individier og Enkelt-
mænd kan og har sluttet sig til man-
ge udmærkede og gavnlige Foreta-
gender blandt Danske i Amerika. Og
hvem vil nægte, at det er lettere at
faa saadanne forskelligartede Bevæ-
gelser startede, siden D. B. S. har
voxet sig stort og spredt sine Arme

til saa at sige hvert eneste dansk
Settlement herovre. Det danner
Grundlaget og Hovedforbindelsen mel-
lem Danske, og idet vi saaledes en-
gang er samlede under et Mærke, bli-
ver det muligt at drøfte og overveje
mange andre Sager, som ikke just sor-
terer under Brodersamfundet, men
som alligevel har sin Interesse for
Danske.

Det er Logeaftenerne der danner
dette solide Fundament og drager de
Danske i Amerika fra deres Arne til
et Stævne, hvor de kan faas i Tale.
Nogle Medlemmer er mere interesse-
rede end andre; enkelte er tilfredse,
naar de kan være tilstede 3—4 Gange
om Aaret, andre stiller trofaste ved
hvert Møde. Men man kan godt sige,
at alle de 22,000 Brødre gjør Honnør
for deres Afstamning i hvert Fald en
Gang imellem, og det er hvad der dan-
ner et godt, solidt Grundlag for man-
ge forskellige Propagandaer mellem
de Danske i Amerika.

Arbejdskontorer.

Forskellige Loger af vort Samfund
har allerede taget Initiativet i en Sag
som udentvivel vil gavne adskillige
Brødre og muligvis ogsaa forøge Til-
gangen af nye Medlemmer. Det er Op-
rettelsen af Arbejdskontorer under
Ledelse af en Logekomite, hvor dels
Medlemmer, som søger Hjælp i deres
Forretning, kan henvende sig, og hvor
jigeledes arbejdssøgende Brødre kan
faa Oplysning om hvor der er ledige
Pladser hos Landsmænd eller andre.

Selvfolgelig er det særlig i de store
Byer, at saadanne Komiteer for Ar-
bejdsanvisning kan finde et Virke-
felt, og vi maa her nævne Loge Nr.

35 paa Sydsiden af Chicago og Loge
Nr. 29 i Seattle, Wash., som et Par af
de større Loger, der alt i nogen Tid
har fulgt Planen. I Omaha er man og-
saa for Tiden ifærd med at oparbej-
de Planen, nemlig indenfor Loge Nr.
19, muligvis med Tilslutning af andre
lokale Loger.

Men ogsaa i mindre Byer eller
Landdistrikter kan det betale sig at
have en staaende Komite paa en eller
flere energiske Brødre til at varetage
Arbejdsanvisning blandt Logens Med-
lemmer. Den væsentligste Forskel er
blot at der ikke paa Landet er saa
hyppig Efterspørgsel om ny Hjælp
og ikke saa megen Omskiftning blandt
Arbejdere. Men der gives dog Aars-
tider, hvor en Landmand netop staar
og har Brug for en Mand i en Fart,
og det vilde under saadanne Omstæn-
digheder være til gjensidig Gavn om
en af Logen udnævnt Mand til enhver
Tid vidste Besked om hvor de af Lo-
gens Medlemmer opholdt sig, som
kunde tænkes at ønske det foreliggen-
de Arbejde anvist.

Maaske man endog med Tiden kun-
de tænke sig Arbejdet udvidet, saa-
ledes, at der blev Forbindelse opret-
tet mellem Anvisnings-Komiteer i

Adresse Forandring

Dette Blad er frit til alle Samfundets Medlemmer, og bliver sendt til den sidst opgivne Adresse. Der-
som denne ikke er rigtig paa Bladet, eller Du er flyttet, bedes Du udfylde og indsende denne Kupon til din
Loges Sekretær, og han vil indsende den til Over-Sekretæren.

Navn Medlem af Noge Nr.

Gamle Adresse By Stat

Ny Adresse By Stat

Loger paa forskellige Egne. Der kunde ihvertfald tit ad denne Vej indhentes nogle Oplysninger, hvis f. Ex. et Medlem i Ohio agtede sig til California eller omvendt. Han kunde da enten skrive til Arbejdskontoret i den Egn, hvor han agtede sig hen, eller maaske endnu bedre, han kunde rette Spørgsmaalet gennem Bladet. Ganske vist kunde man ad denne Vej frygte en stor Korrespondance for de Mænd som forestod Arbejdskontorerne, men der er altid den Udvej, at skulde Forespørgsler blive for talrige, da kan man forme Svarene som en enkelt Artikel og indsende den til Det Danske Brodersamfunds Blad. Der kan ALLE Medlemmer se det og faa Besked.

Naturligvis bør ingen Broder fordybe sig i den Vildfarelse, at Det Danske Brodersamfund skylder nogen Mand at skaffe ham Arbejde. Heller ikke bør nogen indmelde sig i vort Samfund under den Formening at han derved har sikret sig en Plads. Først og fremmest maa man jo erindre at Arbejdsmarkedet er afhængigt af andre Ting end netop at faa en Chance anvist. Det kommer jo ogsaa an paa om man er en Plads voxen eller om man egner sig for den Stilling eller Beskæftigelse der muligvis er ledig. Og dernæst bør man huske paa, at det vi først og sidst er forenede om er at beskytte hverandre i Tilfælde af Sygdom og Død. I anden Række maa saa komme hvad anden Gavn og Bistand vi ellers gjensidigt kan yde hverandre; men det maa forblive broderlige Handlinger afvejede efter vore forskellige Evner og Lejligheder til at hjælpe.

I denne og næste Maaned kommer den Tid hvor flere Tusinde danske Farmere og Brødre af D. B. S. skal se sig om efter en Karl eller maaske to. Hvorfor ikke tage Sagen op ved det næste Møde i Logen, og hvis det viser sig at adskillige Medlemmer har Brug for en fast Mand og ikke kan faa en saadan der paa Egnen, saa send Meddelelse derom gennem Sekretæren eller en Komite her til Bladet. Det vil blive læst af en Snes Tusind Mennesker eller flere, og hvis der da er Arbejdssøgere paa andre Egne, kan de hurtigt sætte sig i Forbindelse med den Loge, hvorfra Meddelelsen er udgaaet.

Der er en gjensidig Hjælp, som kan blive af uberegnelig Nytte.

Broder John S. Beck i North Troy, N. Y., har som bekendt i sin Tid udarbejdet den saakaldte Bersærkergrad til eventuel Anvendelse i D. B. S. Loger. Graden omfatter fire Afdelinger og er i høj Grad spændende i sine Detailler. Arbejdet er bygget over oldnordisk Mythologi, og der kræves et omfattende Udvalg af saavel Værktøj som Dragter for at udføre det. Til Loger, som maatte ønske at forhøje Indtrykket ved Optagelse af Medlemmer ved at indføre Bersærkergraden, anbefaler vi at skrive til Loge Nr. 183, Dania Hall, North Troy, N. Y.

Der er selvfølgelig en Mængde Medlemmer, som aldrig har modtaget Sygehjælp fra deres Loge. Disse Medlemmer er udentvilt endnu mere tilfredse end de øvrige, thi medens de gennem Aarene har været beskyttede mod Tab gennem Gjenvordigheder, som ingen er Herre over, har de vist sig i Besiddelse af et misundelsesværdigt Helbred, der er af ulige større Værdi end den Hjælp, som egentlig kun er den næstbedste Ting vi kan ønske os.

Det Danske Brodersamfunds Blad's første Numer har kunnet glæde sig

ved en Mængde anerkendende Udtalelser, saavel i Pressen som fra Medlemmer paa forskellige Egne. Det maa haabes, at Medlemmerne bestandig vil vise sig som flittige Meddelere og Indsendere, saaledes, at Interessen kan vedvare og voxe.

Et dansk Blad meddeler at der i hele Danmark gennem det sidst forløbne Aar har været Livsassurance i Virksomhed for en Sum af 900 Millioner Kroner og at Præmien herpaa beløber sig til 32 Millioner Kroner om Aaret.

Uden at drage nogen Sammenligning bør det nævnes, at D. B. S.' aarlige Dødsbidrag eller Præmie kommer tæt op til en Femtedel Million Dollars. Og det maa erindres, at vore højeste Policer er paa \$1,000, medens mange enkelte Policer i Danmark sikkert staar i flere Tusind Kroner.

Loge - Sekretærernes Opmærksomhed henledes i særlig Grad paa den Rundskrivelse, som med den Exekutive Komites Biligelse er optaget i dette Numer af Bladet. Det er enhver Sekretærs Pligt at oplæse denne Rundskrivelse ved det næste Møde i Logen.

Som det var at vente var adskillige Adresser ikke opgivne korrekt til Logernes Sekretærer. Disse Adresser bliver samvittighedsfuldt rettede, efterhaands som vi modtager Meddelelse derom ledsaget af baade den gamle og den nye Adresse.

Marts er en af de heldige Maanedere, i hvilken vi ikke behøver at udskrive Assessment.

Den exekutive Komites Forhandlinger.

RUNDSKRIVELSE.

Omaha, Neb., 27 Januar 1916.
Vi, de Undertegnede Loger af D. B. S. Nr. 1, 10, 19, 74, 195, 200 og 304, anmoder den exekutive Komite om Tilladelse til at udsende følgende Skrivelse:

Broder President og Brødre:—

Vi antager, at det er de fleste bekendt, at vor gamle Broder og Ex-Over-President P. H. Johnsen døde i Oktober Maaned sidste Aar, og som bekendt var Broder Johnsen en af de første Forkæmpere for Brodersamfundet, som bevises ved, at han holdt det første „Certificate“ som Brodersamfundet udstedte.

Broder Johnsen var den, som optog Kampen for Samfundet imod de Elementer der prøvede paa at adskille os. Broder Johnsen brugte sin Tid, Arbejde og Midler for Samfundet og hans Landmænd, og vi har god Grund til at tro, at til ham falder den største Del af Æren for at Brodersamfundet eksisterer i Dag.

For at bevise vor Taknemlighed til Broder Johnsen efter hans Død har Logerne Nr. 1, 10, 19, 74, 195, 200 og 304 udnævnt Komiteer til at arbejde sammen og udarbejde en Plan, hvorved vi kan tilvejebringe Midler for Opførelse af et Monument for Broder P. H. Johnsen. Komiteen kom til det Resultat, at den bedste Maade, hvorpaa dette kan gøres er ved at henvende os til alle Logerne af Samfundet og indbyde dem til at give en Skærv (stor eller lille) til Hjælp til dette Monument.

De Loger, som ønsker at hjælpe os, anmodes om at sende deres Bidrag til Kasserer for Fælleskomiteen, Rudolph Larsen, 718 So. 28 Street, Omaha, Neb., og betalbar til ham. Pengene ønskes at være inde senest den 1. Juli dette Aar.

Efter Indsamlingen er sluttet og Monumentet afsløret vil der blive tilsendt enhver Loge en Liste over de indkomne Bidrag, samt Omkostninger ved Opførelsen af Monumentet.

Med broderlig Hilsen til alle Brødre

af Samfundet, paa Komiteens Vegne,
M. C. CHRISTENSEN, Sek.
5030 So. 19 St., Omaha, Neb.

Iversen:—Det er mig en Glæde at anbefale Udsendelse af denne Rundskrivelse, da jeg er overbevist om at vore Loger villigt giver en Skærv til at rejse et Monument for vort Samfunds største Forkæmper, Ex-Over-President P. H. Johnsen.

Jørgensen:—Anbefaler at de syv Loger faar Tilladelse.

C. Nielsen:—At det tillades.
Christensen:—Jer er absolut imod denne Rundskrivelse, da jeg tror det vil være en farlig Vej at komme ind paa. Broder Johnsen har været en god Mand for Samfundet, men har ogsaa været hjulpet og hædret mens han levede.

Nielsen:—Jeg er af samme Mening som Christensen. Vi har nægtet mange Loger Tilladelse. Jeg er absolut imod Rundskrivelser af denne Slags. Jeg paaskønner det store Arbejde Johnsen gjorde for D. B. S., men hvorfor ikke give dem deres Blomster mens de lever og have Gavn deraf. Jeg er imod Rundskrivelsen.

Kjendelsen.

Den ønskede Tilladelse er herved godkendt.

T. P. NIELSEN, O. P.

Till Logernes Sekretærer.

Omaha, Neb., 21 Feb. 1916.

Broder Sekretær:—
Denne Skrivelse har været fremlagt og godkendt af den exekutive Komite i Overensstemmelse med Samfundets Konstitution. Du anmodes derfor herved om at bringe den til Forhandling i din Loge.

Med broderlig Hilsen.

J. MICHAELSEN, O. S.

Omaha, Neb., den 25 Januar 1916.
Den ærede exekutive Komite af Det Danske Brodersamfund i Amerika.

Omaha Loge Nr. 1 tillader sig herover at ansøge den exekutive Komite om Hjælp af Hovedlogens Generalfond til vore syge Broder Carl C. Wadum, som er 72 Aar. Hans Livsstilling er Arbejder, men han har ikke arbejdet i lang Tid. Han har 5 Børn, som alle er voksne, men har ingen Forældre at forsørge. Vedkommende Broder har tilhørt Logen og Samfundet i 27 Aar, han tilhører Assurancefondet, har ikke tidligere faaet Hjælp af Hovedlogens Generalfond, men har faaet Hjælp af Logen paa \$10.00.

Denne Broder har været syg siden September den 18. 1915, og Logen har ved denne Sygdom betalt ham \$72.00 (Logen betaler \$6.00 om Ugen til syge Brødre). Logen tæller 360 Medlemmer og har en Kassebeholdning af \$1800.00. Vedkommende Broder er ikke Medlem af andre Loger eller Sygekasser.

L. MØLLEMAN, Sek.

Seattle, Wash., Februar 16, 1916.
Iversen \$40.00 af Generalfundet
Jørgensen ... 30.00 af Generalfundet
Nielsen 30.00 af Generalfundet
Christensen 25.00 af Generalfundet
T. P. Nielsen 25.00 af Generalfundet

Kendelse.

Bevilliget \$30.00 af Generalfundet.

T. P. NIELSEN, O. P.

Christensen, Jørgensen og T. P. Nielsen henstiller til Logen, om at ansøge om de 10% af Assurance.

T. P. NIELSEN, O. P.

Nordlysets Loge Nr. 201,
Westbrook, Me.

Til den ærede exekutive Komite:—
Jeg tillader mig herved at ansøge den ærede Komite om lidt Extrahjælp til vor syge Broder Jens Jensen. Som De ser af hans Udfyldningsblanket er Logens Kasse i Underskud, saa vi var nødsaget til at suspendere Logens Sygehjælp for en Tid af 6 Maanedere og paa Grund af megen Sygdom er vi ude af Stand til at hjælpe ham mere.

Broder Jensen er ude af Stand til at udføre noget Arbejde for en længere Tid, han er 50 Aar, og er Farmer, har 2 Børn i en Alder af 11 og 16 Aar, har ingen Forældre at forsørge, denne Broder har tilhørt Logen og Samfundet i 11 Aar, han tilhører Assurancefondet, har ikke tidligere faaet Hjælp af Hovedlogens Generalfund, men har faaet af Logen \$70.00 i Extrahjælp af \$35.00 i Sygehjælp.

Denne Broder har været syg i 10

Uger og vi udbetaler til hver af vore syge Brødre \$5.00 om Ugen, Logen har 28 Medlemmer og som ovenfor meddelt har Logen Underskud i Kassen.

Jeg vil ønske at den ærede Overbestyrelse vil række ham en hjælpende Haand.

Med broderlig Hilsen,
JENS B. JENSEN, Sek.

Seattle, Wash., Febr. 16, 1916.

Iversen, \$40.00 af Generalfundet,
Jørgensen, \$30.00; Nielsen, \$30.00;
Christensen, \$25.00; T. P. Nielsen, \$25.00.

Kendelsen: Bevilliget \$30.00 af Generalfundet.

T. P. NIELSEN,
Over-President.

Minden, Neb., Jan. 29, 1915.

Til den ærede exekutive Komite af Det Danske Brodersamfund.

Ærede Herrer:—
Minden Loge Nr. 16 ansøger herved om Hjælp af Samfundets Generalfund til Broder Lawrence Hansen, som har været syg siden i Juni 914. I Foraaret 1915 blev han indlagt paa Faxinge Sanatorium (Danmark) for Brystsyge og blev udskrevet derfra lige før Jul samme Aar, dog ikke som helbredet, men for videre Kur i Hjemmet.

Broder Hansen er 36 Aar, hans Livsstilling er Arbejder, har ingen Børn, og ingen Forældre at forsørge, han har tilhørt Logen og Samfundet i 4½ Aar og tilhører Assurancefondet, har ikke tidligere faaet Hjælp af Hovedlogens Generalfund eller af Logen, denne Broder har været syg siden i Juni 1914 og Logens Sygekasse har betalt ham \$145.00. Logen betaler \$6.00 for 10 Uger ad Gangen, og der skal da hengaa 13 Uger, Logen har 101 Medlemmer og en Kassebeholdning paa \$580.00.

Som bekendt er Opholdet paa Hospital meget dyrt, og da nævnte Broder er i smaa Omstændigheder og langtfra helbredet, er det vi høfligst anmoder den ærede Komite om lidt Extrahjælp til ham, som vi er overbevist om er haardt tiltrængt, og vil blive meget paaskønnet.

Med broderlig Hilsen,
CARL D. BAYER, Sek.

Seattle, Wash., Febr. 16, 1916.

Iversen:—\$50.00 af Specialfundet, da denne Broder lider af Brystsyge.

Jørgensen:—\$30.00.
Nielsen:—\$20.00.
Christensen:—\$25.00.
T. P. Nielsen:—\$25.00.

Kendelsen:—Bevilliget \$30.00 af Specialfundet.

T. P. NIELSEN,
Over-President.

Greenville, Mich., Dec. 14, 1915.

Til den ærede exekutive Komite af Det Danske Brodersamfund.

Rosendal Loge Nr. 70 tillader sig herved at ansøge den ærede exekutive Komite om Hjælp af Generalfundet til vor syge Broder Niels Olsen, han har været syg i mange Aar, og er nu helt ude af Stand til at arbejde, han er 58 Aar, har været Farmer, og har ikke haft nogen Indkomst siden han forlod sin Farm, han har et Barn, som er 24 Aar. Vedkommende har ingen Forældre at forsørge, han har tilhørt Logen og Samfundet i 18 Aar, tilhører ogsaa Assurancefondet, har ikke tidligere faaet Hjælp af Hovedlogens Generalfund, har været syg i 6 Aar, og Logen har betalt ham ved denne Sygdom \$168.00. Logen betaler \$4.00 om Ugen til syge Brødre, og tæller 128 Medlemmer, har en Kassebeholdning paa \$230.00.

Haabende at den exekutive Komite ikke vil afslaa vort Forlangende om Hjælp, da der ikke er nogen Udsigt til at denne Broder kan komme sig.

Med broderlig Hilsen,
PETER ANDERSEN, Sek.

Seattle, Wash., Febr. 16, 1916.

Iversen:—Jeg vil anbefale \$40.00 ud af Generalfundet, dog hvis Logen vil indsende attesteret Lægeattest, at Broderen er uarbejdsdygtig for Resten af hans Levetid, da vil jeg anbefale det fulde Beløb, som Konstitutionen foreskriver.

Jørgensen:—\$30.00 af Generalfundet.

Nielsen:—\$35.00.
Christensen:—\$25.00.
T. P. Nielsen:—\$20.00.

Kendelsen:—Bevilliget \$30.00 af Generalfundet.

T. P. NIELSEN,
Over-President.

Regnskab for Januar

RAPPORT OVER ASSURANCEFONDET I JANUAR MAANED 1916.

	Indtægt	Udgift
Jan. 1, Kassebeholdning	\$19,958.24	
Jan. 1, Indbetalt Assessment	18,757.00	
Jan. 1, Rente fra Con. & Com. National Bank of Chicago....	40.21	
Jan. 1, Maggi Petersen, Victory, Mich, Assurance.....		\$ 500.00
Jan. 1, Alma Nielsen, Escanaba, Mich., Assurance		1,000.00
Jan. 1, L. C. Larsen, Grayling, Mich., Assurance.....		1,000.00
Jan. 1, Marie Nielsen, Chicago, Ill., Assurance.....		1,000.00
Jan. 1, Gerda Madsen, Perth Amboy, N. J., Assurance.....		1,000.00
Jan. 1, Anna Dall, Davenport, Iowa, Assurance		1,000.00
Jan. 4, Catrine Larsen, Rock Springs, Wyo., Assurance.....		1,000.00
Jan. 4, N. Christensen (Adm.), Dagmar, Mont., Assurance.....		500.00
Jan. 6, Dagmar Jacobsen, Elba, Neb., Assurance.....		1,000.00
Jan. 7, Ninna Salomonsen, White Hall, Mich, Assurance.....		500.00
Jan. 12, Lizzie Hansen, \$125.00; Mary Hansen, \$125.00; Henry Han- sen, \$125.00; Dewey Hansen, \$125.00, Fremont, Neb.....		500.00
Jan. 15, R. Andersen, Manistee, Mich, Assurance.....		1,000.00
Jan. 21, Jennie Svendsen, Neenah, Wis., Assurance.....		1,000.00
Jan. 24, Marthat Gottlieb, Chicago, Ill., Assurance		500.00
Jan. 27, Caroline Rasmussen, Newark, N. J., Assurance		1,000.00
Jan. 28, Anna M. Jensen, Alden, Minn., Assurance		1,000.00
Jan. 31, M. Birkedal, Denver, Colo., Assurance		500.00
Jan. 31, Maren Poulsen, Fresno, Cal., Assurance		1,000.00
Balance	\$23,755.45	
	38,755.45	38,755.45
Feb. 1, Kassebeholdning	\$23,755.45	

RAPPORT OVER GENERALFONDET I JANUAR MAANED 1916.

Jan. 1, Kassebeholdning	\$25,931.37	
Jan. 1, Indbetaling	127.20	
Jan. 1, Rente fra Con. & Com. National Bank of Chicago....	30.43	
Jan. 1, And. Dall, Davenport, Loge Nr. 3, Extrahjælp.....		30.00
Jan. 1, And. Paulsen, Portland, Loge Nr. 167, Begravelseshjælp....		50.00
Jan. 1, J. Malmquist, Chicago, Loge Nr. 58, Extrahjælp.....		95.00
Jan. 1, A. P. Brudsig, So. Chicago, Loge Nr. 61, Begravelseshjælp..		50.00
Jan. 1, Rolf Rasmussen, Porto m. m. i Okt. Kvt.....		17.00
Jan. 1, W. Farnum Smith Co., Leje af Kontor, Vault.....		40.00
Jan. 6, S. Spønsen, Denver, Loge Nr. 179, Begravelseshjælp.....		50.00
Jan. 8, A. P. Antonsen, Trufant, Loge Nr. 106, Begravelseshjælp....		50.00
Jan. 8, Wooduf Bank Note Co., 300,000 Kort til Vurdering af Samf. Assurance		41.25
Jan. 8, F. C. Hjort, Albert Lea, Loge Nr. 75, Begravelseshjælp.....		50.00
Jan. 10, T. P. Nielsen, Porto, Express i Okt. Kvt.....		6.43
Jan. 10, J. N. Andersen, Omaha, Loge Nr. 1, Extrahjælp.....		30.00
Jan. 10, Loge Nr. 290, Eftersøgelse af Broder Jørgensen.....		40.00
Jan. 12, L. C. Larsen, Boomer, Loge Nr. 137, Begravelseshjælp.....		50.00
Jan. 14, S. R. Christoffersen, Los Angeles, Loge 126, Begravelseshj.		50.00
Jan. 14, Nat. Printing Co., 1 loose leaf binder.....		12.00
Jan. 14, Nat. Printing Co., 1,000 loose leave sheets.....		16.00
Jan. 15, Jens Hansen, Rosendale Loge Nr. 100, Begravelseshjælp....		50.00
Jan. 15, P. Larsen, Seattle, Loge Nr. 29, Begravelseshjælp.....		50.00
Jan. 17, Chr. Jørgensen, Co. Bluffs, Loge Nr. 10, Begravelseshjælp..		50.00
Jan. 17, W. Miller, Rawlins, Loge Nr. 40, Begravelseshjælp.....		50.00
Jan. 19, J. C. Jespersen, Enumclaw, Loge Nr. 113, Begravelseshjælp		50.00
Jan. 19, J. S. Sauerberg, Chicago, Loge Nr. 18, Begravelseshjælp....		50.00
Jan. 20, H. D. Paulsen, Crystal Falls, Loge Nr. 156, Begravelseshjælp		50.00
Jan. 20, J. P. C. Hansen, Racine, Loge Nr. 4, Begravelseshjælp.....		50.00
Jan. 21, J. C. Petersen, Tyler, Loge Nr. 121, Begravelseshjælp.....		50.00
Jan. 22, W. J. Jensen, Underwood, Loge Nr. 160, Begravelseshjælp..		50.00
Jan. 27, G. V. Siversen, Chicago, Loge Nr. 17, Begravelseshjælp....		50.00
Jan. 31, H. Nordheim, Bogholder i Oversekretærens Kontor, Løn fra 15 Jan. til 1 Febr.		40.00
Jan. 31, Ella Hedegaard, \$18.70; Else Christensen, \$32.00; Opskriv- ning af Adresseliste til Bladet m. m.....		50.70
Jan. 31, Axel H. Andersen, Medhjælper ved Bladet, Løn i Januar Md.		50.00
Jan. 31, J. Michaelsen, Porto, Expr., Telefon m. m.....		54.53
Jan. 31, J. Michaelsen, Løn fra 1 Jan. til 16 Jan.....		123.37
Balance	24,542.72	
	26,089.00	26,089.00
Feb. 1, Kassebeholdning	\$24,542.72	

RAPPORT OVER GARANTIFONDET I JANUAR MAANED 1916.

Jan. 1, Kassebeholdning	\$3,384.36
Jan. 1, Morristown, S. Dak., Bonds (udløben).....	500.00
Jan. 1, Renter for Kouponer:—	
Hudson, Iowa	125.00
Pocahontas, Iowa	412.50
Morristown, So. Dak.	112.50
Akron, Iowa	125.00
Merril, Iowa	62.50
Scotts Bluffs, Neb.	240.00
W. New York, N. Y.....	90.00
Omaha, Neb.	480.00
Sprague, Wash.	137.50
Terril, Iowa	150.00
Richmond, Cal.	250.00
Raymond, Wash.	300.00
Walker, Iowa	287.50
	\$6,656.86
Feb. 1, Kassebeholdning	\$6,656.86

BEHOLDNING I GARANTIFONDET.

Kassebeholdning	\$ 6,656.86
Bonds i Con. & Com. Nat. Bank (Walker, Iowa).....	500.00
Bonds i Safety Vault, Omaha, Neb.	342,700.00
	\$349,856.85

RAPPORT OVER SPECIALFONDET I JANUAR MAANED 1916.

Kassebeholdning	\$7,017.60
-----------------------	------------

KONTANTER DEPONERET SOM FØLGENDE.

Kassebeholdning i Assurancefondet	\$23,755.45
Kassebeholdning i Generalfondet	24,542.72
Kassebeholdning i Specialfondet	7,017.60
Kassebeholdning i Garantifondet	6,656.86
Checks udestaaende pr. 1 Febr. 1916	10,030.03
	\$72,002.66
Con. & Com. National Bank, Chicago, Ill.	\$49,759.23
Bank of Benson, Benson, Neb.	6,000.00
Omaha National Bank, Omaha, Neb.	7,000.00
First National Bank, Omaha, Neb.	8,424.50
Checks beroende hos Over-Kasseren	818.88
	\$72,002.66

UDESTAAENDE CHECKS.

Hansine M. Hansen, Omaha, Neb.	\$ 1,000.00
Anders J. Jacobsen, Herman, Neb.....	250.00
Niels Christensen (Adm.), Dagmar, Mont.	500.00
Dagmar Jacobsen, Elba, Neb.	1,000.00
Mary Hansen, Fremont, Neb.	125.00
Remholdina Andersen, Manistee, Mich.	1,000.00
Jennie Svendsen, Neenah, Wis.	1,000.00
Martha Gottlieb, Chicago, Ill.	500.00
Caroline Rasmussen, Newark, N. J.	1,000.00
Anna M. Jensen, Alden, Minn.	1,000.00
Magdalene Birkedal, Denver, Colo.	500.00
Maren Poulsen, Fresno, Cal.	1,000.00
Loge Nr. 195, \$50.00; Loge Nr. 118, \$50.00; Loge Nr. 156, \$50.00.....	150.00
Loge Nr. 106, \$50.00; Loge Nr. 1, \$30.00; Loge Nr. 137, \$50.00.....	130.00
Loge Nr. 126, \$50.00; Loge Nr. 100, \$50.00; Loge Nr. 29, \$50.00.....	150.00
Loge Nr. 10, \$50.00; Loge Nr. 40, \$50.00; Loge Nr. 113, \$50.00.....	150.00
Loge Nr. 18, \$50.00; Loge Nr. 4, \$50.00; Loge Nr. 121, \$50.00.....	150.00
Loge Nr. 160, \$50.00; Loge Nr. 17, \$50.00; T. P. Nielsen, \$6.43.....	106.43
H. Nordheim, \$40.00; J. Michaelsen, \$50.70	90.70
Axel H. Andersen, \$50.00; J. Michaelsen, \$123.37	173.37
J. Michaelsen	54.53
	\$10,030.03

Chicago, Ill., 4 Febr. 1916.

ROLF RASMUSSEN, Over-Kasseren.

Chicago, February, 1916.

To Mr. J. Michaelsen, Secretary Danish Brotherhood of America,
202 Paxton Block, Omaha, Neb.

This is to certify that the balance due to Danish Brotherhood of America, as shown by the books of Continental and Commercial National Bank of Chicago at the close of business, January 31, 1916, was Forty-Nine Thousand Seven Hundred Fifty-Nine and 28-100—\$49,759.28.

GEO. HOLMES, Auditor.

RESOLUTION.

Neenah, Wis., Jan. 22 1916.

Da Loge Nr. 2 ved Broder Hans Svendsens Død den 13 Januar 1916 ikke alene har mistet en trofast Broder, men tillige en Charter Medlem af Loge Nr. 2, beklager vi herved Tabet af en gammel og agtet Medlem og Broder og endvidere beslutter det herved at Logen udtaler sin Sympathi til hans Efterladte og som et Minde om vor afdøde Broder beklæder Logens Charter med Sørgeflor for et Tidsrum af 30 Dage, og at denne Resolution indføres i Logens Protokol samt indrykkes i Samfundets Blad og tillige en Kopi af samme tilsendes afdødes Datter.

PETER LARSEN, Pres.
MADS HANSEN, Sek.

RESOLUTION.

Enumclaw, Wash. 17 Jan. 1916.

Vi har faaet det Hvert at bekendtgøre, at vor Logebroder Hans J. Robersten den 17 Januar 1916 er afgaaet ved Døden.

Loge Nr. 113 beklager Tabet af en god og trofast Broder, der ved sin stille, rolige og bramfri Færden havde vundet, ikke alene hans Logebroders, men vistnok alle herboende Dan-skes Agtelse og Tillid.

Som et synligt Tegn paa Logens Sorg, Sympathi med hans efterladte Hustru og Børn og til Ære for hans Minde være det besluttet: at drapere vort Charter med Sørgeflor for et Tidsrum af 30 Dage, indføre denne Resolution i Logens Protokol, indrykke den i „Den Danske Pioneer,” samt tilsende Afdødes Familie en Afskrift af samme.

Paa D. B. S. Loge Nr. 113's Vegne.
GEORGE NIELSEN, Pres.
KARL JENSEN, Sek.

RESOLUTION.

Fresno, Cal., 16 Febr. 1916.

Fredagen den 4de Februar afgik ved Døden Mrs. C. H. Selling.

Albina Selling blev kun 47 Aar; hun var sin Mand en god og stræbsom Hustru, en trofast og opofrende Moder til deres to efterladte Sønner. Hun var en af Fresno's mest agtede danske Kvinder.

D. B. S. Loge Nr. 67 sender herved sin dybeste Sympathi til Broder C. H. Selling og hans to Sønner.

Paa Fresno Loge Nr. 67's Vegne,
OTTO BONNESEN, Pres.
MARTIN J. HANSEN, Sek.

RESOLUTION.

McMinnville, Ore., 14 Febr. 1916.

Det bekendtgøres herved, at en af de gamle Pioneerer fra Slesvig, Jørgen Petersen, er afgaaet ved Døden den 1 Febr. 1916 efter en langvarig Sygdom, hvorved to af vore Logebrodere har mistet en kærlig Fader og hans Hustru en trofast Ægtemage. Logen bevidner herved sin dybtfølte Sympathi og Medfølelse for hans Efterladte Hustru og Børn med Familie.

Paa Logen Nr. 194's Vegne,
WM. SCHMIDT, PETER RIIS.

EVENTYR TIL SØS.

(Fortsat fra Side 3)

med første Styrmand til Rors, liste- de Briggen sig ad et kun af Smugler- ne kendt Løb ind mod en lille Klippe- havn mellem Plymouth og Southamp- ton, og da Ankeret faldt, vilde det have været næsten umuligt fra Lan- det eller fra Søen at faa Øje paa Brigs- gens Rejsning. Inde paa Stranden kom som ved et Trylleslag en Mæng- de Mennesker til Syne og højere oppe i Landet Vogne. Den ene Baad satte fra efter den anden, og naar den kom tilbage, var den ladet med Pro- viant. Det gik strygende, den lille Klippebys Beboere var vante til den- ne Trafik, og mellem dem færdedes flere Mænd, der tydelig nok ikke hør- te till Stedets Beboere, det var Kræmmere fra London, Plymouth og andre Byer, der til store Priser til- handlede sig de forbudte Varer. Jens Kristensen havde for sine udbetalte Penge tilforhandlet sig nogle Silketør- klæder og Handsker, hvormed han gjorde gode Forretninger.

Da de havde ligget et Par Dage og udlosset Størsteparten af Ladningen, kaldte Skipperen en Aften hele Mand- skabet agterud og fortalte, at han skulde til London for at gøre Afreg- ning med Modtagerne af Lasten; og nu udtog han fire Mand, der skulde følge ham; da det ikke maatte være Franskmand, blev tre Hollændere og Jens udtagne.

Sent paa Aftenen brød de op. Vog- nene, der førte Varerne, var forspænd- te med fire Heste hver. Varsomt sne- de sig frem ad de mest ubekendte Veje; iøvrigt havde de just ikke saa meget at frygte af det engelske Told- væsen, thi Indsmuglingen af franske Varer var egentlig ganske velset, naar den blot ikke skete med engels- ke Skibe; i hine Tider, da Søkrigen opslugte næsten alle Søfolk og for- hindrede Koffardifarten, var det jo af Vigtighed ogsaa at faa Handelsvarer ind i Landet, og mange, baade Køb- mænd og Skibsrhedere, tjente For- muer paa Smuglertrafikken, medens denne bidrog til at uddanne en Stok af Søfolk, der intetsomhelst frygtede, hverken Storm eller Skær, hverken Kulde eller Mørke.

Smuglergodset kom velbeholdent til London eller rettere til Udkanten af Kæmpebyen, hvor Vognene i mørke Nætter aflæssedes, og Godset anbrag- tes i et stort ensomt liggende Pak- hus.

Inde i Londons Forretningskvarter, i en snæver Gade, sad paa samme Tid, som Smuglergodset bragtes i Sikker- hed, en midaldrende Herre i Samtale med den franske Skipper, der var i Færd med at gøre Rede for sin Rejse. Hr. Grogton, den engelske Købmand, vred sig noget ved strax at gaa ind paa Franskmandens Fordring, der hel- ler ikke var saa ganske lille, i det han i Fragt alene fordrede 500 Pund Ster- ling (9,000 Kroner). Købmanden for- søgte alt muligt, men forgæves; Kap- tejn Picard stod fast paa sit, og mel- lem de to var heller ingen egentlig Uenighed mulig, da de jo ikke kunde undvære hinanden; derfor udbetaltes den store Sum og Kaptejnen tog Af- sked, for med sine fire Mand at gøre sig en glad Aften.

Da han var gaaet, gned Hr. Grogton sig i Hænderne, han havde al Grund til at være vel tilfreds baade med det ene og det andet; han havde forgæves tilbudt Kaptejn Picard Kommandoen over en meget hurtigsejlene Skon- nert, der paa hans Vegne skulde ind- smugle Opium i Kina; men Picard havde ikke villet opgive sin gamle raadne Brig, som han kendte ud og ind. Hr. Grogton vilde dog ikke give Slip paa den dygtige Franskmand, Skonnerten laa sejlklar og bemanded i Gravesend, men Skipperen mangle- de nu gjaldt det at handle hurtigt.

Kaptejn'en havde med sine tre Hol- lændere og Jens begivet sig ind i et Værtshus i Brentford, hvor de først satte en ordentlig Middagsmad tillivs, saa fin og solid, at Jens aldrig havde smagt noget lignende; derpaa gik det løs med Whisky og Brandy. Kaptejn- en gav hver Mand et Pund Sterling, og inden ret længe genlød Knejen af alle mulige Sange, alle blev trakte- rede og de vidunderligste Historier fortalte.

Da det led mod Midnat, styrtede en Bande bevæbnede Karle ind i Knejen, de mer end halvdrukne Sø- folk overmandedes snart og blev bundne paa Hænder og Fødder, førte med til en Færgebaad ved Putney-

Broen, Sejlene hejsedes og med Eb- ben, der løb ud med fuld Fart, foer Færgebaaden afsted mod Themsmun- dingen. Kaptejn Picard, Jens og de to Hollændere laa bundne, kneblede og forslaaede i Bunden af Jollen, Rus- sen havde ganske vist nogenlunde fortaget sig; men Nattekulden og Skumsprøjtene, der under den raske Sejlad væltede ind over dem, hensat- te dem paany i en tung Sløvhedstil- stand, der forhindrede dem i at tæn- ke, ligesom de jo af gode Grunde ikke kunde tale.

Sagen var i Korthed følgende: Hr. Grogton vilde ikke slippe Kaptejn Pi- card, og Picard vilde ikke tage nogen anden Fart end den vante. Saa havde Grogton — hvad der i hine Tider var meget let — lejet en Bande „Pres- gængere,” der, som vi har set, lette- lig overvældede de drukne Søfolk. Man kunde spørge, hvorfor Grogton hellere vilde have et udenlandsk end et engelsk Mandskab; Svaret er let nok, engelske Søfolk var i Aarhundre- dets Begyndelse næsten ikke at faa, da Orlogstjenesten opslugte alt Mand- skab, ja endog i rum Sø pressedes Matroserne ud af Koffardiskibe til Krigstjenesten; paa den anden Side var det for hans egen Sikkerhed mere betryggende, om han ombord i sit Smuglerskib havde fremmed Mand- skab og fremmed Flag; thi Smugler- rhederne blev efter engelsk Lov dømt til haarde Straffe, hvilket jo kunde undgaas, naar der førtes fremmed Flag og var fremmed Kommando.

Ud paa Morgenstunden naaede Færgebaaden Rheden ved Gravesend og prajede en lang, smal og slank Skonnert, hvis hele Bygning tydede paa, at dens Køl var lagt i Frankrig; det var ogsaa en fransk Prise, skaa- ret ud af Morlaix' Havn. Færgebaa- den lagde til, og paa et gentaget „Praj” blev et Faldereb givet ned. Kaptejn Picard og hans tre Mand blev efter nogen Modstand transpor- terede op paa Skonnertens Dæk og bragt i Sikkerhed i Kahytten; Anker- tovet var allerede halet lige „op og ned.” Med stor Hurtighed blev Sejle- ne sat, Ankeret hejstes, og Skonnert- en, der havde beholdt sit franske Navn „Nancy,” skummede ud i Nord- søen, ført af en Lods, der i Forvejen var sat ombord; man turde ikke end- nu overgive Kommandoen til den pressede Kaptejn.

Denne og hans Folk var imidlertid komne til sig selv, og saa sig nu i en smukt og bekvemt udstyret Kahyt med alt, hvad der kunde forlanges. Der var en Salon, tre Sovelukafer og et „Butleri,” hvor alle Slags Spisered- skaber forefandtes. Der kom en ned ad Trappen, det viste sig at være Lodsens; alle de fire pressede var end- nu bundne, men havde faaet Munden fri.

Lodsens satte sig paa Sofaen. „Naa, Kaptejn, hvordan gaar det? Er det ikke en smuk Kahyt?”

Kaptejn Picards Øjne skød Lyn. „Ja, lad mig bare slippe løs; aldrig skal I glemme mig, I engelske Pres- gængere.”

„Lad os nu tale roligt sammen, Kaptejn Picard. Grogton har saa stor Tillid til Dem, at han endog foretrak- ker Dem som Skipper for en Englan- der.”

„Tak for det! Han kan for det før- ste ingen Engländer faa, for det an- det kan han holde sig Ryggen fri, naar der er fransk Besætning og fransk Flag paa Skuden.”

„Maaske er det sandt; men tænk saa paa, hvor stor Fortjenesten bil- ver. Skonnerten her sejler enhver ag- terud, og en eneste Rejse er nok til at gøre jer rige allesammen.”

„Mit eget Skib!” brølede Picard.

„Her er 1000 Pund Sterling — mere er den gamle Kasse vel ikke værd?” Lodsens lagde en Pakke Sedler paa Kahvtsbordet, og Synet af disse frem- bragte unægtelig et formildt Træk i Kaptejn Picards Ansiet. „Og saa,” fortsatte Lodsens, „er der sendt ‚Træk- seddel’ paa Hr. Grogton til Deres Kone i St. Malo; hun faar hver Maaned udbetalt fem Pund (90 Kroner), saa hvorfor vil De ikke tage den Hyre? Der er jo ikke stort at bestille, godt at fortjene, og det er dog en ganske anden Fart end at ligge her i Nordsøen og Kanalen og holde Ud- krig med hver „Kanalarager” (Told- krydsrer), slaas med Taage, Storm og Mørke, sætte meget i Vove og kun tjene lidt; da er det en anderledes Fart at gaa paa de store Oceaner.”

Picard grundede under denne lan- ge Tale; alt saa jo i Grunden godt ud, fra Konen havde han været borte

det mest af sit Liv, lidt kortere eller længere, det fik være, Smugleriet i Kanalen blev sværere og sværere, da de engelske Krydserses Tal stedse blev større, og hans gamle Skude, ja den var der ikke meget tabt ved, den havde længe været tjenlig til at op- hugges; Sagen tegnede bedre og bedre.

Lodsens mækkede sin Sejr. „Naa, slaar De til, Monsieur Picard?” sagde han muntert.

„Det bliver jeg jo nødt til; jeg kan jo ingen Vegne komme. Men lad mig saa faa hele Lektien: Hvad har vi inde, hvor skal jeg hen, og hvad skal jeg gøre?”

Lodsens kom frem med et Papir, en vældig Fortegnelse over Varerne, som Skonnerten havde inde; paa denne Fortegnelse fandtes ikke mindre en 10,000 Geværer, 100,000 tilhuggede Flintesten i Fustager, adskillige Tøn- der Krudt, og Geværkugler; Entrebil- ler og Piker, et Par Tusind Pistoler og Huggertes samt ti 32-pundige Malmkanoner. Foruden disse tunge Varer var der Vin, Brændevin og To- bak i Overflod, en Del Kornvarer, samt endelig adskillige Baller linnede Tøjer og en Del gamle Søofficers-Uni- former.

Kaptejn Picard betragtede denne Fortegnelse med stor Forbavselse. „Hvor i al Verden skal jeg hen med alt det Kontrebaand?”

„Til Haiti, over til „Negerkejseren” Jakob I.; der bliver god Afsætning, kan De tro. Penge faar vi ikke man- ge af, men Kaffe og Sukker kan De faa Skuden saa fuld af, at De ovre i Patna, eller Pondichery kan faa to tre Ladninger Opium, tilstrækkelige til at gøre alle Kantons Kinesere ful- de, og der vanker der Penge, kan De tro.”

„Naa, det er Mening, jeg skal over at bringe Kontrabande til Neger- oprøret paa Haiti? Lad gaa.”

„De gaar herfra til Cap Haiti, ikke til Port au Prince; og der sætter De Dem i Forbindelse med Jacques Des- salines. Grogton har Agenter derovre, De sælger alt, men intet uden Sikker- hed. Vogt Dem derovre! Der er stor Trang til Krigsmateriale og Va- ben, og Negerne har plyndret saa mange Plantager og Haciendas (Plan- ternes Villaer), at de har baade Va- rer og Penge nok. Tag helst Sukker og Kaffe, gaa saa over Atlanten, syd om „Det gode Haab” til Pandichery, last Opium og gaa til Kinakysten el- ler Siam, ligesom De selv vil, smugl det ind, og kan De tage en Thelad- ning med, saa gør det, kan De ikke, saa bring Pengene. Se det er da en- gang en Rejse, Kaptejn! Mandskabet her ombord er, foruden Deres egne fire Mand og Dem selv, 11 fuldvoxne Folk, deriblandt to Styrmand, der er Hollændere, og en udlært Neger-Ste- wart (Kok). Her er udmærket Pro- viant ombord og bedste Slags Drik- kevarer. Synes De ikke, det er en „Chance,” der er værd at tage?”

Under Lodsens Tale havde Picard lidt efter lidt samlet sine Tanker. Vreden over Presningen havde efter- haanden veget Pladsen for de glim- rende Udsigter, der oprulledes for ham; thi glimrende var de i Sandhed, ved nogle faa Aars Fart kunde han let blive en rig Mand; her var ikke Tale om Kniheri, hverken paa Pro- viant eller Mandskab; næsten ganske frie Hænder havde han, ingen Mæg- lere eller Mellemmand at drages med: Indskudet var ganske vist Lem- mer. Liv og Frihed, men hvad, det Indskud havde han nu spillet om i ti Aar, saa kunde han vel gøre det i ti til.

Med den for Franskmandene karak- teristiske bratte Overgang fra en Sindstilstand til en anden rejste han sig over Ende, rakte sine bundne Hænder frem og sagde: „Lad gaa! Jeg tager Kommandoen! Giv mig Pen- gene for min egen Skude og vis mig omkring!”

„Det kan jeg lide! Jeg vidste jo nok at vi kom til Enighed.”

Kaptejn Picards Hænder og Fød- der blev løste, og hele Skibet blev ham forevist, alt var i den mest ud- mærkede Orden, saavel hvad Rejs- ning, Lastens tSuvning som Provian- ten angik. Picard blev i bedre og bed- re Lune, det engelske Flag vajede un- der Gaffelnokken; men i Flagkisten fandtes baade engelske, franske og hollandske Flag, der kunde nyttes alt efter Lejligheden. Mandskabet var stolte Karle at se, i alt med Skipperen 16 Mand, saa der var fuld „Sejlsrege- ring” og altsaa ikke Udsigt til Fri- vagtsarbejde, de kunde gaa „Vagt om

Vagt.”

Kaptejn Picard var, nu da den før- ste Vrede var ovre, meget vel til- freds; og hans danske Mand Jens Kristensen havde slet intet imod Far- ten. Skonnerten skummede for en fejende Sydost ned ad Kanalen, og enhver, der saa den, maatte sige sig selv, at dens Sejlerdygtighed var de allerfleste Skuders overlegen, det var ret en Vikingsnekke, der saavel i Løj Vind som frisk Kuling vilde kunne sejle de fleste agterud.

Mod Aften pejlede Øen Wights hvide Kridtklinter, og her sagde Lods- sen Farvel, halede sin Baad, der hav- de slæbt bagefter paa Siden, og for lod Skonnerten, der nu paabegyndte sin lange Rejse.

Ovre i Vestindien, paa San Domin- go, rasede i disse Aar frygtelige Kam- pe, langt vildere end i Europa. Den franske Revolutions Frihedstanker var ogsaa naaede over til de ulykkelige Negerlaver. Toussaint Louver- ture, en bortløben Slave, men et Geni, havde rejst sine Stammebrødre paa den skønne Ø og gjort sig til Konge, men Napoleons Svoger, General Lec- lere, havde i 1802 overlistet Negerge- neralen ved et Gilde og sendt ham til Frankrig, hvor han ved den Tid, vi taler, hen smægtede i et Fængsel, indtil Kulde og Sult tog Livet af ham. Hans Gerning var dog ikke falden, den aldeles uvildende, men løvmodige Neger Jacques Dessalines indtog hans Plads og øvede frygtelige Voldsger- nin mod de hvide; det var den for- haanede Menneskenatur, der krævede Hævn, og Opstanden paa San Domin- go vil i Historien staa som en af de frygteligste Tildragelser i det 19. Aarhundrede. Den franske General Leclere gift med Pauline Bona- parte) var bukket under for den gule Feber, hans Undergeneral Rocham- beau havde kastet mange Hundrede Neger i Havet, da de tillidsfulde gik ud paa de franske Skibe, og nu var der det vildeste Raseri mod de ulyk- kelige Franskmand, der, indesluttede i Byen au Prince, langsomt, men sik- kert bukkede under for Sult, Sygdom og Saar. Under disse Forhold var det, at Engländerne blandede sig i Kri- gen, ikke aabenlyst, men snigende og spekulerende.

Negerne trængte til Vaaben, Klæ- der og lignende og mange engelske Rhedere, deriblandt Hr. Grogton, ka- stede sig med Iver over denne Speku- lation, hvorved der grundlagdes uhyre Formuer.

Negerkejseren Jacques Dessalines havde opslaaet sin Residens i Byen San Domingo; han havde udnævnt Ministre, Officere, ja endog Søoffice- rer, endskønt hans hele Flaade ind- skrænkede sig til nogle Sukkerpram- me (med disse havde han dog ødelagt det franske Linieskib „Swiftsure.”)

Til denne Landsdel stævnedes altsaa Skonnerten „Nancy” over det mægtige Atlanterhav, den vestjydske Fisker var ordentlig kommen paa Farten. Da Lodsens gik fraborde i Kanalen, havde han ganske vist sendt et Brev med til sine Forældre, men om det nogen- sinde naaede Bøvling, var vel mere end tvivlsomt. Iøvrigt befandt han sig meget vel, og havde allerede lært saa nogenlunde at tale baade fransk og hollandsk. „Nancy” havde en meget fredelig Fart over Atlanterhavet, af og til jagedes den af en Orlogs- mand, men dens ualmindelige Sej- lads bar den trygt over alle Vanske- ligheder. Jens lærte Troperne at ken- de, Skibet kom i sydlig Paaklædning med Solsejl over hele Dækket, og Mandskabet blev hvidt paaklædt. Aldrig havde Jens tænkt, at Havet kunde være saa skönt. Og da man endelig naaede saa langt mod Sydvest, at snart en, snart en anden Ø dukkede op i Synskredsen, dækket med Palme- træer og omgivet af det azurblaa Hav, ja da glædede han sig og optoges helt af Tankerne om alt det ny, han her skulde se. Han gjorde sig ingen Tan- ke om, hvilken „Sag” han var med til at arbejde for, det var ham fuldstæn- dig nok, at han var ude i Verden, Rej- sens Trylleri havde grebet ham og ta- get ham fuldstændig til Fange.

Jo nærmere „Nancy” kom til sit Maal, des mere varsomt sejlede man. Om Natten pressedes der, saa at man ofte sejlede Lønningen under Vand, om Dagen førtes saa faa og smaa Sejl som muligt, det gjaldt om ikke at blive ondaget, hverken af Fransk- mænd eller Engländerne.

En Morgen i Maj Maaned lød det frydefulde Raab: „Land!” fra Forre- mers. Kaptejn Picard befalede at læg- ge bi til Aftenen, og alle Sejl blev

beslaaede. Ved at udregne Bestikket fandt han, at han kun var en halvanden Mil fra Byen San Domingo, den Havn, hvortil han var bestemt, og hvor Hr. Grogtons Agent, efter hvad han saa i Papirerne, skulde modtage ham.

Før Mørkets Frembrud blev alle Sejl satte, og „Nancy” listede sig ind mod Byen, hvor et mægtigt, halvt opbrændt Skibsvrag næsten spærrede Indsejlingen; det var Vraget af det ulykkelige Linieskib „Swiftsure,” som de oprørske Negere havde erobret og brændt efter at have myrdet dets Besætning.

Kaptejn Picard kaldte sine Folk agterud. „Pas nu paa, Gutter!” manede han. „Vær uhyre forsigtige overfor Negerne, om I end finder deres Fagter og Udseende aldrig saa latterlige le ikke, og for alting brug aldrig Ordet „Neger,” det er det værste af alle Skældsord. Handl kun med jeres Smaasager og snyd dem dygtigt; de har Penge nok, for de har plyndret alle de rige Plantager og ved slet ikke, hvad de skal gøre med Pengene; men vis enhver den dybeste Ærbøddighed, det betaler sig. Og tager vi os ikke til Agt, kan vi let komme til at dele Skæbne med „Swiftsure’s” Besætning. Her er vi alle Englændere, hejser det engelske Flag og taler Engelsk; men vi vil skynde os bort herfra, alt hvad vi kan, for det er det værste Feberul paa Jorden.”

Fra Byen var Skibet, der nu havde tonet engelsk Flag, øjensynlig blevet observeret, og da Solen stod op, saas en Baad at arbejde sig ud til det. Baaden naaede Skibet, og en hvid Mand og tre Negere sprang ombord.

Den hvide var Hr. Grogtons Agent, en forhenværende Skipper, der under Oprøret havde kæmpet paa Negerne Side; han hilste Kaptejnen og præsenterede sine Følgesvende, der hver bar en Hat af Palmeblade og ellers var iført en Kaffesæk, i hvis Bund og Sider der var skaaret Huller til Hoved og Arme. Paa Skuldrene var der paasyet gule Lapper af forskellig Størrelse.

Det lod til at være fornemme Mænd, disse tre Negere, thi de blev forestillede som Oberst, Kaptejn og Løjtnant i Kejser „Jakob I. Hær og Flaade.”

„Hr. Obersten,” der bar det store Navn „Cæsar,” nedlod sig dog til i egen Person at overtage Lodsningen og stillede „Kaptejnen” og „Løjtnanten” paa Udkiig. Hver af dem var væbnet med en Krumkniv, der tidligere sikkert havde gjort Tjeneste som Høstkniv paa Sukkermarkerne. De kommanderede med megen Værdighed over de simple Matroser, men denne Værdighed hindrede dem dog slet ikke i at tigge en Skraa af Jens, og da denne bød dem en Snaps af sin Flaske, begyndte de ganske ugenert at slaas om den. „Obersten” var dog strax paa Færde og gav sine to undergivne nogle saa forsvarlige Lussinger, ledsagede af en Syndflod af fransk-spanske Skældsord, iblandt hvilke „Nigger” svantes at være det værste, at de to Svndere meget slukørede indtog hver sin Plads igen.

Kaptejn Picard viste Hr. Obersten den største Ærbøddighed, uagtet han havde en Del Vanskelighed ved at holde Latteren tilbage.

Agenten fortalte, at Oberst Cæsar i sin Slavetid ikke havde bestilt andet end at sejle med Sukkerlæstere ud til Skibene, og han var virkelig en meget sikker Lods.

Inden Aften laa „Nancy” fortøjet i San Domingos udmærkede Havn. Den dejlige By, hvor de rige spanske og franske Plantere havde haft deres pragtfulde Boliger, var endnu næsten kun en rygende Grushob; de oprørske Negere havde raset med hele en trælbunden og vild Races frygtelige Grusomhed. I Paris og Frankrig i det hele var Henrettelserne foregaaede ved Guillotine under Civilisationens Skin, men her havde Sukkerknive været de fornemste Vaaben, og Myrdierne var foregaaede baade med Ild og Sværd; den hvide Farve var her Forbrydermærket, rundt om i Gaderne fandtes ikke sjældent lemlæstede, halvstegte eller forraadnede Lig; de herskende Negere betragtede dem

Hvilken Ende?

Første Landstryger: „Hvorfor gaar du ikke rask ind? Hunden bider ikke. Kan du ikke se, den logrer med Halen?”

Anden Landstryger: „Ja, men den knurrer ogsaa, — jeg ved ikke, hvilken Ende jeg skal tro.”

med Ligegyldighed og pyntede sig med alt, hvad de af Klæder kunde skrabe frem, gamle modbydelige Negerinder saas iførte hvide Linons- og Musselinskjoler over det bare Legeme og havde gjort forgæves Forsøg paa at faa deres Uldhaar til at ligge glat. Luften var i den frygteligste Grad forpestet, og selv de hærdede Søfolk blev syge, naar de færdedes i Gaderne; men de fik strængt Tilhold om at vogte sig for a give deres Afsky tilkende.

Dagen efter Ankomsten indfandt Negergeneralen Jacques Dessalines sig ombord. Han var iført en trekantet Hat, en Uniform bestaaende af en rød Kjole med Epaulletter, over den bare Krop, korte Sækkelærreds Benklæder og — ingen Støvler, thi ingen Neger kan gaa med Fodtøj paa, før han i længere Tid har øvet sig. Han var fulgt af sin Stab, klædt paa lignende Maade, alle var væbnede, men ingen med Ildvaaben.

Kaptejn Picard bød dem ned i Kahytten, men der var alt for varmt, hvorfor Hs. Majestæt ved Spisningen placerede sig paa Dækket med sine fornemste Følgesvende, og der blev saa serveret forskellige Spisevarer, som Negrene, tiltrods for de tilbudte Spiseredskaber, foretrak at tage med Fingrene.

Dagen efter var Kaptejn Picard med sit Mandskab buden op i den forrige Guvernørs Hus, et af de faa, der var blevet uberørt. Og der blev saa trakteret med Majsgrød og forskellige andre Ting, serverede paa samme ukunstlede Maade; dog satte Hs. Højhed sig i sit eget Hus op paa Bordet, mens hans undergivne maatte nøjes med det bare Gulv.

I Guvernementshuset fandtes mangfoldige Kostbarheder, ranede fra de forjagede Plantere, og der blev gjort mange Handeler. Kejser Jacob I. underhandlede med Picard gennem Agenten, han var selvfølgelig i høj Grad begærlig efter at komme i Besiddelse af Ladningen og bør store Summer for den, foruden at han vilde give Skibet en hel Ladning Sukker eller Kaffe.

Kaptejn Picard var imidlertid bleven opmærksom paa en smuk ny Brig, der laa forladt i Havnen, uden

Negerskildvagter. Paa nærmere Forspørgsel fik han af Agenten at vide, at Briggens Ladning bestod af Opium, som en foretagsom spansk Skipper havde ført over, i Haab om at kunne gøre gode Affærer med Negrene; han havde ogsaa solgt noget og baade Jacques Dessalines selv og flere andre havde købt en Del, lokkede af deres Ubekendtskab og af Spanierens Lovprisninger; men da Negerkejseren havde set Virkningerne af den første Opiumsrus paa sit Mandskab, havde han øjeblikkelig forbudt videre Handel, og da Spanieren alligevel blev liggende og udbød sine Varer, var der gjort kort Proces, Briggen var blevet erobret og Mandskabet hugget ned.

Det kan ikke nægtes, at baade Picard og hans Mandskab gyste en Smule ved at høre dette; thi hvem kunde vide, hvor der kunde times dem selv? Picard betroede Agenten, at han egentlig gerne vilde gøre en Handel, og bytte sin Ladning og Skibet med mod Briggen og dens Ladning, da han jo saa kunde gøre en stor Forretning uden at behøve at søge Ladning i Ostindien. Agenten mente, at denne Handel let vilde gaa i Orden, men han gjorde opmærksom paa, at Negrene havde grumme mange Penge, da jo alle de rige Plantere var blevne plyndrede, saa det var let at faa adskillige Tusinde Piastre i Bytte.

Ved Agentens Hiælp blev Handelen sluttet ved en Middag hos Negerkejseren den følgende Dag, ved hvilken Lejlighed Gæsterne nu ogsaa blev placerede paa Bordene og vældigt trakterede. Skonnerten „Nancy” med hele dens indehavende Ladning blev byttet bort imod Briggen „Atlanta” med al indehavende Ladning, og i Bytte blev givet 5,000 spanske Piastre.

„Nancy’s” Mandskab skulde dog være behjælpelig med at opstille Kanonerne og udlosse Krudtet, men skulde saa strax forlade Havnen med Briggen.

Jens Kristensen havde ikke befundet sig vel under Opholdet i San Domingo, han havde gaaet i en stadig Rædsel for at støde Negrene for Hovedet og var opfyldt af Væmmelse ved Synet af de mange dræbte og af

de mishandlede Lig, han havde gruet ved at høre om de Grusomheder, der her var blevne begaaede: om en Planter familie, der var bleven levende brændt paa et Baal af Sukkerrør, og om en ung Pige, der af sine Slavinder var bleven ligefrem hugget i Stykker. Negrene, der lossede Skonnerten, fortalte med en let kendelig Stolthed om alle disse Bedrifter; for dem var det uforstaaeligt, at noget Menneske kunde synes, at dette kunde være andet end ganske naturligt, og da Jens paa den anden Side hørte, hvorledes Negrene var blevne og endnu blev behandlede i Slaveriet, saa begyndte han at fatte, at naar Menneskenaturen og Menneskeværdigheden i den Grad blev forhaanet og kuert, saa maatte et Oprør af slige Mennesker blive forfærdeligt; han følte Afstanden mellem Naturligtilstanden og Kulturen hos Menneskene og væmmedes ved Negerindernes Tilnærmelser.

Glade var alle Mand, da de ombord i den opiumslastede Brig „Atlanta” tiltraadte den lange Rejse til Ostindien.

Kaptejn Picard havde gjort en glimrende Forretning, de fleste af Folkene med, de havde drevet deres private Handel med Smaating og havde faaet gode spanske Piastre og Dubloner derfor; der var kort sagt Velstand baade agter og for. Jens Kristensen havde ifølge sin forsigtige vestjydske Natur givet Kaptejnen sine Penge i Forvaring, han holdede sine Landsmænds Grundsatning, at „det farligste Sted at gemme Penge paa er hos sig selv.”

Den lange Rejse forestod; stort Mandskab, udmærket Proviant, første Klasses Drikkevarer, samt alle de Lækkerier, Datiden kendte til Skibsbrug, spaaede en behagelig og magelig Fart gennem de sydlige Passater.

„Atlanta” slingrede afsted med alle Sejl til, Solsejl over hele Dækket og et hvidklædt, dovent Mandskab ombord, ingen Bras rørtes, og næppe nok blev der udført en eneste Manøvre i Døgnet; Spulingen og Styrtebaadene blev trukne ud saa længe som muligt, for at Tiden mellem Frokost og Middag dog kunde gaa med noget. Søvn vankede der nok af, thi en til men tilstrækkeligt.

Kedsomheden meldte sig, Samtalestoffet var udtømt, alle Æventyrene i San Domingo drøftede og gennemtyggede, Klæderne trængte ikke meget til Eftersyn, thi der brugtes saa faa som muligt; kort sagt, den lange ensformige Rejse dræbende Kedsommelighed indfandt sig. Hvad Under da, at de let tjente Penge, der til ingen Nytte laa i Kisterne, begyndte at brænde vore Æventyrere paa Lommerne!

En Søndag Eftermiddag, da Kaptejn Picard kom forud efter Middags søvnen, saa han hele tre Spillepartier, fire og fire, i fuld Gang med forskellige Hazardspil. Der rullede Tærninger og trumfedes med Kort, medens Udkiigsmanden øjensynlig kun havde Øje for Spillet og længtes efter den Stund, da han selv kunde komme med. Kun Jens Kristensen spadserede tilsyneladende aldeles uberørt af Spilledjævelen roligt om paa Dækket. Kaptejn Picard betragtede de spillendes Ansister, det var øjensynligt, at alle Spillets Lidenskaber var komne i Bevægelse.

(Fortsættes).

RESOLUTION.

Paa Grund af at Broder C. F. M. Christensen, Medlem af Irene Loge Nr. 141, den 30 Januar er afgaaet ved Døden, beslutter Logen at vedtage følgende Resolution, at vi beklager Tabet af en god og trofast Broder og bevidner herved vor afdøde Broders Efterladte Logens dybeste Medfølelse og Sympathi i deres store Sorg. Det var tillige besluttet at beklæde Logens Charter med Sørgelof for et Tidsrum af 30 Dage. Tillige at denne Resolution indføres i Logens Protokol og at en Kopi tilsendes vor afdøde Broders Efterladte samt bekendtgøres i Det Danske Brodersamfunds Blad.

Irene, S. D., den 11 Febr. 1916.
JOHN NIELSEN, Vice Pres.
PETER SMITH, Sek.

RESOLUTION.

Da vor fælles Broder Carl Madsen den 17 December 1915 er afgaaet ved Døden paa Øresundshospitalet i København, og Logen i Afdøde har mistet et godt og agtet Medlem, saa blev det paa Logens Møde den 27 Januar vedtaget, at vi for at hædre hans Minde draperer vort Charter med Sørgelof for et Tidsrum af 30 Dage, at denne Resolution indføres i Logens Protokol, indrykkes i vort Samfunds Blad og „Den Danske Pioneer,” samt et Kopi af samme tilsendes vor Afdøde Broders efterladte Familie.

Paa Dike Loge Nr. 144’s Vegne
CHR. MAAG, Pres.
PAUL FRIMAND, Sek.

RESOLUTION.

Albert Lea, Minn., 13 Febr. 1916.
Da vor fælles Broder Jens Peter Jensen den 18 December 1915 afgik ved Døden i Livermore, Cal., og Logen i Afdøde har mistet et godt og agtet Medlem, blev det paa Logens Møde den 11 Febr. 1916 vedtaget, at vi for at hædre hans Minde indrykker denne Resolution i vort Samfunds Blad, tillige at den indføres i vor Protokol samt en Kopi af samme tilsendes vor afdøde Broders Familie.

Paa Dannebrog Loge Nr. 75’s Vegne.

OTTO SØRENSEN, Pres.
CHRIST PETERSEN, Sek.

RESOLUTION.

Trufant, Mich., den 8 Febr. 1916.
Da vor fælles Broder Logen har mistet et godt og agtet Medlem, være det vedtaget, at vi for at hædre hans Minde draperer vort Charter for et Tidsrum af 30 Dage, og være det vedtaget, at vi frembærer vor dybeste Sympathi for hans Hustru og Børn. Endvidere være det vedtaget, at denne Resolution tilføres Logens Protokol og indrykkes i D. B. S. Maanedssblad samt at en Afskrift af samme tilstilles hans efterladte Enke.

Paa D. B. S. Loge Nr. 106’s Vegne.
CARL C. WEMRICH, Pres.
P. C. PAULSEN, Sek.

ALTA, IOWA.

MEDDELELSE TIL MEDLEMMER AF LOGE NR. 224.

Ved Logens Møde den 2den Febr. vedtoges det, at Logen ikke i Fremtiden vil betale Assessment i Forskud for Medlemmerne. Medlemmer, som ikke betaler til Forfaldstiden, vil blive slettede.

Paa Logens Vegne,
P. JENSEN, Sek.

OMAHA, NEB.

Loge Nr. 1.

Fastelavnsfest

Kun for Medlemmer af D. B. S. med Damer.

TIRSDAG AFTEN 7 MARTS KL. 8.

i I. O. O. F. Hall, 25th & Leavenworth.

EFTERLYSNING.

Broder Martin Møller, født i Aalborg 1ste Oktober 1889 og tilhørende Loge Nr. 234, Woodstock, Ill., har ikke ladet sin Loge høre fra sig i længere Tid. Om nogen Broder skulde kende ham eller dette skulde kunne ham for Øje bedes han skrive til

A. P. CLAUSEN,
Sokr, for Loge Nr. 234.

503 Park Ave., Woodstock, Ill.